

Vụ Cá Cược Tình Yêu (Phần II)

Contents

Vụ Cá Cược Tình Yêu (Phần II)	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	4
3. Chương 3	6
4. Chương 4	11
5. Chương 5	15
6. Chương 6	22
7. Chương 7	31

Vụ Cá Cược Tình Yêu (Phần II)

Giới thiệu

Trở lại hiện thực, thời gian chẳng mấy chốc trôi qua. Kiệt và Chi đều đã đi và xa cách nhau được 2 n

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vu-ca-cuoc-tinh-yeu-phan-ii>

1. Chương 1

Tại sân bay Nội Bài chuyển đi sang Ý trước ba ngày bay của Kiệt

-Chi à! Con đi như vậy thì Kiệt biết làm sao? Ông Hoàng lo lắng cho đứa con mình

-Ba không phải lo đâu! Con tin anh ấy mà! Chi nói và nở nụ cười trấn an ba chồng

-Vậy được, nếu không giữ được chồng thì khổ con chứ có khổ ba đâu. Ông Hoàng nói và cười

-Này! Ông ơi tôi là ba nó mà chưa nói được câu nào đó. Ông Trương nói trách ông Hoàng sau đó quay sang nói với đứa con ruột của mình

-Này con! Đi lấy chồng rồi thì quên ngay ba ruột à

-Con đâu có quên được chứ. Vì ba nuôi con lớn từng này nên con mới lấy được chồng đó chứ. Chi nói và ôm ba mình

-Thôi hai ba về đi. Con cũng sắp vào rồi. Chi nói và đẩy hai người ba về

-Nhưng hai ta muốn nhìn thấy con đi rồi mới về. Ông Trương đứng lại và nói

-Con cũng vậy đó. Nếu hai ba cứ đứng ở đây thì con cũng không đi được đâu. Chi đứng yên và nói tỏ vẻ giận dữ

-Thôi được rồi! Coi như hai ba thua. Hai ba về đây. Ông Hoàng nói và cùng ông Trương vẫy tạm biệt con gái

Trở lại hiện thực, thời gian chẳng mấy chốc trôi qua. Kiệt và Chi đều đã đi và xa cách nhau được 2 năm. Cuộc sống của mọi người bây giờ đều đã thay đổi. Nhi và Phong giờ đã gần đính hôn, hai đôi này luôn làm mọi người thấy ngứa mắt (Vì họ quá tình cảm). Còn đối với Triều thì hơi khó khăn một chút vì cô nàng nhiều hiểu biết Ly của chúng ta chưa chịu nhận lời. Vì vậy cuộc sống đơn độc chỉ còn có Triều và Kiệt mà thôi

=====Tại Nhật=====

Thời gian chẳng mấy chốc trôi qua, tôi (Kiệt) đã ở Nhật được 2 năm rồi. Cuộc sống của tôi ở đây thì hơi gặp một chút khó khăn. Các bạn biết đấy Nhật vào mùa đông rất lạnh chẳng như VN, và những lúc như vậy tôi chỉ mong có Chi ở bên mình nhưng nay chẳng biết tung tích cô ấy ở đâu nữa? Nhưng tôi biết rằng Chi làm như vậy cũng chỉ là thử thách tình yêu của tôi đối với cô ấy và tương lai cho gia đình của chúng tôi. Thực sự mà nói thì tôi đã thu thập được rất nhiều thứ khi ở đây nhưng thứ mà tôi không thích đó là các cô bạn gái người Nhật. Đa số các cô thì tôi đều gờ ngón áp út lên và các cô ấy tự động rút nhưng riêng đối với 1 cô gái thì tôi thực sự chẳng biết làm như thế nào? Vì tôi đã nói với cô ấy rất nhiều rằng tôi đã có vợ và sẽ không thích cô ấy nhưng cô ấy thực sự bỏ ngoài tai những lời này. Mỗi lần cô ấy bám theo là tôi chỉ hy vọng rằng ba vợ hoặc vợ tôi đang không dám sát. Nếu không chắc tôi chỉ có đường chết mất và cuối cùng luôn là câu than thở của tôi “Vợ ơi sao vợ lại làm khổ chồng thế này”. Kiệt hiện đang đi bộ giữa hai hàng cây anh đào, thời điểm sắp sang thu nên lá cây rụng nhiều và làm Kiệt lại càng muốn suy nghĩ nhiều hơn và đặc biệt là cô vợ đáng yêu của mình

-Ôi trời! Sao đang yên đang lành lại gặp cô ta thế không biết. Kiệt đang đi bộ yên lành thì gặp cô bạn người Nhật khó chịu kia

Và từ đằng xa cô ta đã nhìn thấy Kiệt và gọi với lại. Ngay lập tức, Kiệt quay nhanh người lại đi bộ mà như chạy nhanh về chiếc xe ô tô của mình để về nhà

=====Tại căn nhà Kiệt ở Nhật=====

Ôi trời! Sao mình lại khó chịu với cô ta thế không biết! Kiệt tức giận nói. Và ngay sau đó là tiếng chuông điện thoại reo

-Alo! Kiệt mệt mỗi nói

-Sao mệt mỗi thế anh bạn. Phong vui vẻ nói

-Đương nhiên là mệt mỗi rồi. Đang đi bộ yên ổn thì lại gặp cái cô nàng rách việc. Bực mình muốn chết. Đang tức Phong lại gọi điện vậy là Kiệt tuôn cả tràng luôn. Mà gọi tớ có việc gì vậy? Kiệt sực nhớ ra là phải có mục đích thì thằng bạn nó mới chịu gọi ình

-Gọi để mời bạn về ăn kẹo đây. Phong hớn hử nói

-Sao ăn kẹo sớm thế. Hay lại... Kiệt bỏ lửng câu nói làm người đầu dây bên kia đang ngượng chín mặt

-Ăn nói linh tinh, tớ là con người đàng hoàng, không phải như cậu đâu. Phong nói và có vẻ mỉa mai Kiệt

-Mà này! Tớ nhờ mấy cậu dò hỏi tin tức về vợ tớ. Thế thông tin đâu?

-Bọn tớ rất cố gắng dò hỏi cho cậu rồi nhưng mấy bà bên này chẳng hé nửa lời. Chịu thôi. Mà tớ nghĩ chắc lễ đính hôn của bọn tớ thì chắc Chi cũng xuất hiện thôi mà

-Ừm cũng có thể. Thế thì tớ nhất định sẽ về lễ đính hôn của cậu

-Đúng là... bạn bè thế đấy. Nghe đến vợ mới về. Bạn bè thế à! Phong lại sổ cả tràng về bạn bè với Kiệt

-Tút...tút..... Kiệt biết Phong sẽ nói tiếp gì nên đập máy nhanh lẹ là tốt nhất

Cái thằng này thật là, chưa nói xong nó đã tắt rồi. Về lễ đính hôn của tớ, tớ cho biết tay - Phong lảm nhảm một mình trong phòng

Cùng lúc đó, Nhi cũng gọi điện cho ai đó

-Chi à! Nhi nè! Tớ vừa mới nghe mấy anh ý bảo rằng có thể cậu về nên Kiệt về đó

-Kiệt cũng về ư? Chi lo lắng

-Thế cậu có định về lễ đính hôn của người bạn thân này không đây?

-Bạn thân của tớ thì đương nhiên tớ phải về rồi nhưng có điều là tớ sẽ gặp mặt riêng các cậu thôi. Chứ đứng với nhiều người thế chẳng may gặp Kiệt thì...

-Ừm, thôi bọn tớ hiểu mà. Khi nào về nhớ báo nha

-Ừ. Tạm biệt cậu

=====Tại trường đại học Ly học=====

Từ lúc Chi và Kiệt đi thì khổ nhất chính là Triều. Triều đã cầu hôn Ly nhiều lần mà không thành nên chàng quyết định “thành tâm” hơn với nàng để nàng nhận ra tình cảm của mình. Bây giờ là lúc mà trường Ly tan và Triều đến trường Ly để đón nàng về. Nhưng quyết định này là vừa mới đưa ra nên đây là lần đầu tiên Triều đến trường học của Ly

Các bạn biết đấy vì là hotboy và quá nổi bật, đã thế anh chàng này lại còn đứng ngay gần cổng nữa làm bao nhiêu người nhìn vào. Mặc dù không thích cho lắm nhưng vì Ly nên anh chàng cố nở nụ cười với các bạn nữ trong trường. Từ xa Ly đã trông thấy Triều nhưng Triều lại còn nở nụ cười rất chi là đẹp cho các bạn trong trường làm Ly tức sôi máu

-Này! Cậu làm sao mà mặt mày cứ hầm hập lên thế kia! Cô bạn đi cùng Chi hỏi khi thấy vẻ mặt khó chịu của cô nàng

- Không có gì cả đâu! Mình chỉ thấy chóng mắt với cái cảnh trước mặt thôi! Ly nói và ra dấu chỉ hình ảnh trước mặt cho cô bạn cùng lớp biết

-Oa! Sao mà anh bạn đó đẹp trai thế! Mà không hiểu anh ta học trường gì để mình làm quen nhỉ? Chúng ta đến đó chào hỏi thôi! Cô bạn đó nói xong liền kéo tay Ly chạy ngay ra chỗ đó nhưng cô nàng không biết rằng làm như thế này thì lại càng làm cho Ly tức hơn

-Xin chào bạn! Bạn là người ở trường khác đến à! - Cô bạn Ly hỏi

-L...- Chưa kịp hoàn thành câu nói thì được sự ra dấu của Ly ý bảo trả lời cô bạn của mình. À! ừ. Tớ vừa du học ở Hàn Quốc về. Mà có gì không bạn? - Triều nói nhưng không quên liếc nhìn biểu hiện của Ly

-Mình chỉ hỏi thế thôi! Vì thấy bạn đẹp trai như mình tinh vậy? Chúng ta kết bạn được không? - Cô bạn đó lại hỏi tiếp

-À! Cái này... Được thôi nếu cô bạn đi cùng bạn chịu đi cùng tôi. Được chứ! - Triều nói và kèm theo cái nháy mắt đáng yêu vô cùng

-Kìa người ta muốn nói chuyện với cậu kìa - Cô bạn huých khủy tay vào người Ly và nói

-Xin lỗi nha! Tôi bận! Nếu các bạn muốn nói chuyện thì cứ ở lại - Ly nói rồi đi luôn

Triều biết rằng Ly đang tức nên thôi không đùa nữa và chào tạm biệt cô bạn Ly rồi chạy đi cùng cô nàng

-Anh chạy theo em làm gì? Sao không ở lại nói chuyện cùng bạn em ý? Ly tức và nói

-Em biết mà anh đâu có ý đó. Anh chỉ là muốn nói chuyện với em thôi. Mà em ra lâu thế để anh đứng ngoài bao nhiêu người nhìn rồi anh lại phải cười với người ta nữa chứ, méo cả miệng luôn - Triều sờ tay lên miệng xoa xoa và nói

-Thôi anh đừng đi theo em nữa đi. Em có bắt anh đứng chờ đâu. Bây giờ lại còn trách em nữa - Ly nói mà như muốn khóc vậy. Nhưng cái chỗ mà Ly đang đứng nói lại là dưới lòng đường và từ xa hình như đang có một chiếc xe máy đang phóng tới.....

2. Chương 2

Từ xa đang có chiếc xe máy đang phóng tới và

-Cẩn thận! Triều hét to và kịp kéo cô bạn gái mình lại

Và khi kéo lại như thế thì đương nhiên là lúc này hai bạn đang ôm nhau.

1s...2s...1'...2'...

-Cảm ơn anh - Ly vẫn ôm Triều và nói

-Em không sao là anh vui rồi. Em mà có mệnh hệ gì thì chắc anh k... - Triều chưa kịp nói thêm gì thì một nụ hôn đã được đặt lên môi mình

-Coi như nụ hôn cảm ơn nha. Ly nói rồi quay bước đi

=====Mấy ngày sau tại sân bay Nội Bài=====

-Xin chào anh bạn đã trở về! Phong nói rồi chạy ra ôm người bạn của mình

-Này! Cẩn thận không cô vợ cậu ghen thì tớ không chịu trách nhiệm đâu nha - Kiệt nói làm cả bọn được một tràng cười

-Anh không phải lo, nếu anh thích anh ý em nhường - Nhi nói và phẩy tay như đuổi Phong đi

-Không hiểu sao anh lại chọn em thế không biết. Tuyệt tình với cả chồng là thế nào? Về anh sẽ dạy bảo lại - Phong nói và trừng trừng mắt nhìn về phía Nhi

-Không dám. Chúng ta về thôi các anh - Nhi nói và xách tay Phong đi

=====Trên đường về nhà

-Này sao hôm nay tớ cảm tưởng như không khí nó quá nặng nề vậy - Kiệt nói rồi nhướn mắt về phía đôi Triều - Ly

-À! Mấy hôm trước bọn nó... - Chưa kịp để Phong nói hết thì Triều bịt miệng thẳng bạn luôn

-Sao lại bịt miệng nó thế! Chắc có điều mờ ám giấu tớ hả? Kiệt vừa nói vừa lấy tay bỏ tay Triều ra

Mặc dù đùa như thế nhưng không khí cũng chẳng giảm bớt phần nào!

-Mà này! Anh Triều tốt với cậu thế mà sao chưa nhận lời anh ấy. Nhi nói nhỏ và tai Ly

-Ừm...Ly cũng không thể lý giải nổi tại sao mình không nhận lời mặc dù Ly rất yêu Triều

-Hay là chưa muốn lấy chồng sớm. Mà tớ nói thế thôi đừng để bụng nha. Anh Triều tốt thế cậu không cần thận người khác cướp mất đó.

.....

-Thôi bọn tớ về nhà đây! Đón cậu mệt quá cơ - Phong nói và tỏ vẻ mệt mỏi

-Mệt thì thôi lần sau đừng ra đón nữa. Ở nhà luôn với vợ đi. Bạn bè thế đấy, người ta thì đang bị vợ bỏ còn mình thì... Thôi bạn về nha, không tiễn! - Kiệt giả vờ giận Phong

-Bọn tớ thông cảm mà. Thôi nghỉ ngơi nha anh bạn - Triều vỗ vai Kiệt và cùng cả nhóm đi về

Cuối cùng thì cũng được về nhà! Thoải mái quá! Kiệt nói và ngã xuống giường nằm luôn. Nhưng mình cảm thấy trống trải. Vợ ơi! Sao vợ lại bỏ chồng một mình cô đơn thế này. Kiệt than thở rồi cũng dần dần đi vào giấc ngủ luôn

Thời gian dần trôi và bây giờ đã là buổi sáng. Ánh nắng chói chang le lói qua khung cửa sổ đã đánh thức Kiệt dậy. Nhưng chưa kịp làm vệ sinh cá nhân thì lại bị thằng bạn gọi

-Mày hâm à! Sáng sớm đã gọi rồi! Kiệt tức tối mắng xa xả Phong luôn

-Thôi bình tĩnh nào anh bạn! Cậu mà không rút lại lời nói là mình không công bố tin vui đâu nha

-Tin vui gì? Kiệt vẫn còn chưa tỉnh ngủ lắm

-Thế cậu thì còn tin gì để tớ nói không? Phong cũng thấy hơi tức với thằng bạn trời đánh này

-Chi hả? Kiệt reo lên mừng rỡ

-Không còn Chi thì là ai vào đây nữa

-Thôi được rồi. Nể cậu mang tin vui cho tớ, tớ rút lại lời nói. Nào bây giờ thì nói mau

-Hôm trước tớ có gọi điện cho cậu đúng không?

-Ừ rồi sao? Kiệt nóng vội

-Sau khi nói xong với cậu thì tớ nằm được một lúc rồi đi sang phòng vợ tớ. Nhưng rất bất ngờ là bà vợ tớ đang nói chuyện với Chi

-Thế vợ cậu nói gì với Chi

-À! Vợ tớ bảo là đám cưới tớ cậu có về và xuất hiện ở buổi lễ nên... Phong bỏ lửng câu để làm thằng bạn mình nó thất vọng

-Rồi! Thôi tớ biết rồi! Kiệt buồn bã nói

-Tớ đã nói hết đâu! Phong cố nhịn cười để nói nốt với thằng bạn. Nèn Chi có về nhưng hình như cô ấy lại cải trang thì phải? Phong cũng chỉ biết có từng đấy thì câu đó là do Chi nói mà

-Cô ấy có cải trang thế nào đi chẳng nữa thì tớ cũng nhận ra thôi! Kiệt nói rồi nở nụ cười bí hiểm. Thôi hẹn gặp cậu buổi lễ gặp mặt tối nay

=====Tại nhà Phong=====

-Xin chào anh bạn! Phong vừa nhìn thấy Kiệt thì ra chào ngay

-Vâng chào bạn! Mà tiếc gặp mặt thôi mà đông vui thế này á! Kiệt từ lúc yêu Chi đến giờ thì không thích tiếp xúc với đám con gái nữa

-Vâng! Thưa bạn là tôi có nhiều người bạn lắm chứ đâu chỉ có bạn đâu mà tiếc ít người. Mà này xưng hô bình thường đi. Khó chịu quá! Phong bực mình vì cứ phải nói bạn này bạn kia

-OK! Tớ cũng chẳng chịu nổi cách nói thế rồi! Kiệt cũng bực chẳng kém

.....

Nhóm bạn Kiệt, Phong, Triều đang nói chuyện vui vẻ thì Phong nói

-Này! Các girl đến rồi kìa!

-Ôi trời! Lại cái cô nàng kia à! Triều than thở khi nhìn thấy cô bạn của Ly

-À! Đó là bạn của Ly mà! Cậu không thích cô ý à! Phong hỏi khi thấy lần đầu tiên Triều chê girl

-Tớ chỉ không mấy thiện cảm với cô ấy thôi. Chứ cũng chẳng có gì cả. Triều nhún vai như chuyện bình thường

-Xin chào các hotboy! Nhi reo lên khi nhìn thấy nhóm bạn Phong

-Chào vợ! Phong đáp lại cái chào của vợ mình

-Ai là vợ của anh vậy? Nhi quay trái, quay phải rồi nói

-Ai là vợ thì người đó biết! Còn nếu người đó không biết thì để anh nói cho - Phong nói xong thì đặt một nụ hôn lên má Nhi

-Anh này! Còn các bạn mà - Nhi nói rồi đá mắt sang phía mọi người

-Này! Các người có hạnh phúc, ân ái thì mời sang chỗ khác cho. Ở đây toàn là người đơn độc thôi - Kiệt bực tức khi cái đôi này tình cảm quá mức trước mặt mình

-Xin chào anh! Không ngờ anh là bạn của Phong đó! Kì bất ngờ khi thấy anh bạn đứng ở trường mình lại là bạn thân của Phong

-Hôm trước chưa chào hỏi đàng hoàng được, nên hôm nay giới thiệu nha - Triều nói rồi nở một nụ cười đẹp nhất có thể

-Em tên Nhã Kỳ là bạn của Nhi và Ly. Mà anh quen với Ly sao? Kì hỏi khi thấy hôm qua Ly bỏ đi thì Triều chạy theo Ly

-À! Anh là... Chưa kịp nói thì nhìn được cái lắc đầu của Ly ý bảo không được nói là bạn trai Ly. Anh với Ly chỉ là bạn thân thôi

-Thế thì tốt quá! Mà anh chưa có bạn gái à?

-Thì như em thấy đấy - Triều nhún vai nói (Nói như vậy để Kỳ không biết là mình có hay chưa)

-Thế thì tối nay anh và em một cặp nha - Nói xong thì Kỳ kéo Triều đi luôn

Và bây giờ thì không khí lại càng thê thảm hơn khi chỉ còn mỗi Ly và Kiệt

-Dạo này em khỏe chứ? Kiệt bắt chuyện với Ly để cho đỡ buồn

-À! Vâng. Dạo này em vẫn khỏe ạ - Ly không nhìn theo Triều nữa mà quay sang trả lời Kiệt

-Mà sao em không nhận lời thằng Triều để nó khổ thế? Kiệt hỏi và nhướng mắt về phía Triều

-Em... em... Ly lúng túng không biết sao để trả lời Kiệt

-Thực ra thì anh cũng hiểu phần nào! Nhưng em nên nghĩ thoáng ra, thằng Triều tốt lắm đó. Em mà không nắm giữ thì sẽ bị người khác cướp mất đó. Kiệt nói rồi lại một lần nữa quay mặt sang phía Triều

.....

-Xin chào các bạn đã đến buổi gặp mặt bạn bè hôm nay của chúng tôi - Phong ôm bà vợ tương lai của mình và nói với mọi người

-Mọi người đã mất công đến đây thì tối nay chơi hết mình nha - Nhi hét to và micro

Nhi dứt lời thì cũng là lúc nhạc nổi lên và mọi người vui vẻ nhảy với nhau. Mọi người thì vui vẻ còn Kiệt thì đang nhớ lại cái cảnh nhảy cùng Chi lần đầu tiên. Đang mơ màng nhớ lại thì Kiệt cảm thấy có dáng người quen quen vừa đi qua trước mặt mình

Chi! Kiệt sực nhớ ra. Đúng rồi! Là Chi. Kiệt đứng lên và chạy theo cái bóng dáng đó.

3. Chương 3

Kiệt đứng lên, chạy đuổi theo cái bóng dáng đó nhưng kết quả lại là con số 0. Kiệt buồn bã ngồi xuống một cái ghế gần đó. Từ xa có một cô gái tiến lại gần anh

-Chào anh đẹp zai - Cô gái đó nói rồi ngồi luôn lên lòng anh

Mặc dù Kiệt không thích kiểu này nhưng anh chưa bao giờ “thất lễ” với các cô gái

-Xin chào cô! Nhưng nếu cô không phiền thì cô đứng lên được chứ! Kiệt nói rồi nở nụ cười mê hồn quen thuộc

Sau đó, Kiệt cố gắng nói nốt chuyện với cô gái đó rồi đi ra chỗ đám bạn mình

Từ xa, có một cô gái đã nhìn thấy cảnh này và đang tức sôi máu

-Anh dám nói chuyện thân mật với cô gái khác sao? Anh chờ đấy, sẽ biết tay em! Chi nói xong thì bỏ đi luôn ra ngoài

=====Kết thúc bữa tiệc

-Này Triều! Đưa Ly về đi chứ? Kiệt giúp Triều

-OK- Triều trả lời vui vẻ

-Thế còn em thì sao? Kì quay sang nhõng nhẽo với Triều

-Để tôi đưa cô về - Kiệt nói

-Thôi cũng được. Rất hân hạnh khi được làm quen với một hotbot khác - Kì nói và nở nụ cười

-Rất hân hạnh được làm quen với bạn của Ly và Nhi. Nào chúng ta về chứ! - Kiệt nói và đi ra mở cửa xe cho Kì

-Rất cảm ơn anh - Kì nói rồi bước vào xe

.....

Trong xe của Triều và Ly

-Sao em lại không muốn người khác biết anh là bạn trai của em? - Triều quay sang hỏi Ly

-Tại vì... tại vì.... Ly ấp úng trả lời

Triều tắt xe vào lề đường rồi dừng lại nói chuyện với Ly

-Sao em không trả lời anh. Hay là em không yêu anh - Triều buồn bã nói

-Không! Không phải. Em rất yêu anh nhưng mà em chưa chuẩn bị tâm lí - Ly e thẹn trả lời

-Chỉ cần em yêu anh là đủ rồi. Anh cũng rất yêu em! Nói rồi Triều đặt lên môi Ly một nụ hôn. Tuy chỉ là nụ hôn nhẹ nhàng nhưng nó chứng tỏ được tình yêu của Triều dành cho Ly

-Thôi được rồi! Anh thích làm gì thì cứ làm đi nhưng mà đừng biểu hiện tình cảm thái quá nha - Ly nói rồi nở nụ cười hiền

=====Quay lại đôi Kiệt - Kì

-Này anh! Chúng ta khoan đi về được chứ? Kì quay sang nói phá vỡ không gian yên tĩnh

-Được thôi! Chúng ta đi đâu bây giờ? Kiệt cũng hưởng ứng ý kiến của Kì vì bây giờ có về nhà cũng rất chán

-Ừm... Chúng ta đi bar nha - Kì suy nghĩ một lúc rồi đưa ra ý kiến

-Cũng không tồi. Sẽ đến bar New Life quen thuộc của tôi được chứ

-Ok

Trên đường đi, Kiệt rất chăm chú nhìn đường vì vậy đã để ý thấy một chiếc xe đang đi theo mình. Kiệt nghĩ “Nếu anh đoán không nhầm thì chiếc xe đó là của em. Em sẽ biết tay anh vì cái tội dám bỏ anh mà đi. Mặc dù tôi không thích cô lắm Kì à nhưng lần này thực sự rất cảm ơn cô” Kiệt nói xong rồi nhếch mép cười bí hiểm

=====Tại bar New Life

-Lâu lắm mới đến bar này. Vui thật - Kiệt nói

-Này anh! Chúng ta ra uống chút gì chứ?

-Được thôi

.....

-Chúng ta ra nhảy chứ? Kiệt nói rồi đưa tay ra mời Kì

-Lâu lắm rồi tôi mới nhảy đó. Được lời mời của anh chàng đẹp trai thì tôi sẵn sàng đồng ý

Thế rồi Kiệt cùng Kì ra nhảy. Kiệt cố gắng làm cho hai người nổi bật nhất trên sàn nhảy để một người có thể để ý đến

-Anh tưởng làm như vậy có thể dụ em ra sao? Chi nói rồi lại nâng một ly rượu lên uống

Đối với Kiệt thì một lúc sau không có động tĩnh gì nên anh biết rằng Chi thật khó lòng để có thể dụ ra như thế nên anh đổi sang phương án B

Kiệt nói thầm vào tai Kì: Này! Anh thấy hai chúng ta đều là Hotgirl à hotboy nên hai chúng ta chơi một trò nhé

-Trò gì vậy?

-..... - Kiệt nói nhỏ vào tai Kì

Lần này em mà không ra thì anh nghĩ em bỏ chồng rồi đấy!

=====Tại một căn phòng Vip

-Sẵn sàng chưa nào cô bạn - Kiệt nói thầm vào tai Kì

-Anh cũng hay ghê. Trò này cũng nghĩ ra được! Nói rồi cả hai cùng tách nhau ra nhảy và xem xem ai là người có bạn nhảy quần hút nhất

.....

-Kiệt à! Em biết anh lắm trò nhưng đừng đỡ mấy trò tốn sức này nữa - Chi nói rồi lắc đầu chịu thua với ông chồng trẻ của mình

Sau một lúc mệt nhọc trên sàn nhảy thì Kiệt cũng bắt đầu chịu thua bà vợ của mình và thôi không chơi nữa

-Này! Tôi mệt rồi! Chúng ta đi ăn rồi về thôi - Kiệt ra nói với Kì

-Tôi cũng mệt rồi. Chẳng hiểu chơi trò này làm gì nữa. Chán ngắt - Kì nhăn mặt nói

-Thì tôi thấy thế nên không chơi nữa còn gì. Mà cô đi ăn với tôi không? Coi như đền bù sức lực cho cô

-OK

Nói rồi Kì cùng Kiệt đi đến nhà hàng MEYA (Nhà hàng 5* đó)

-Anh thật là khéo chọn nhà hàng này đẹp thiệt. Tôi chưa đến bao giờ - Kì đúng là phục Kiệt vì cái gì cũng biết được

-Chuyện. Tôi mà lại. Vào thôi

.....

-Cô ngồi đợi tôi một lúc nha - Kiệt nói xong rồi bước ra ngoài một lúc

Vừa chỉnh chu lại trang phục anh vừa mỉm cười (Trương Bảo Chi, để anh coi lần này em có chịu lộ mặt ra ko? Trốn anh hả? Hahaha, để anh ngồi ăn vui vẻ với cô gái này, em sẽ làm gì? Mọi chuyện có vẻ thú vị rồi đây!) Rồi Kiệt lại đi vào ngồi cùng Kì

Kiệt ra hiệu cho người đem thức ăn và rượu đã đặt trước lên, Kì nhìn Kiệt rồi cười tươi. Dù anh vẫn mỉm cười đáp trả, anh thầm nghĩ (chiều bài tán gái xem ra vẫn chưa bị lực nghề thì phải), nhưng mục tiêu chính

vẫn phải được ưu tiên chứ, Kiệt cố tình quay sang trò chuyện vui vẻ với Kì, anh muốn làm cho cô ta nghĩ mình đã gây được sự chú ý của anh:

-Thức ăn vừa miệng chứ Nhã Kì?

-Uhm. It's so delicious! Kiệt, anh thật là người có phẩm vị!

-Cô quá khen rồi, chỉ là nhà hàng này có một đầu bếp giỏi thôi!

-Nhưng người có phẩm vị mới biết tìm đến nó, ko phải sao? Kiệt lại mỉm cười lịch sự (thật nhạt nhẽo, sao lại tăng bốc người khác lên theo cái cách cũ rích ... nhằm chán hết sức, vợ à, sao em còn chưa chịu xuất hiện thế?). Kì lại lên tiếng thì thấy Kiệt có vẻ lơ mình đi:

-Kiệt àh, anh rủ tôi đi ăn thế này mà lại đeo nhẫn sao? Thật ko hay tí nào đấy! Cô ta vờ hờn dỗi và ... Bỗng mặt Kiệt hơi tái, anh bắt đầu cảm thấy lạnh xương sống, tay anh bắt đầu lạnh lạnh và đổ mồ hôi, bụng anh hơi đau và hình như thức ăn ko ổn lắm, nhưng anh đảo mắt khắp cả dãy bàn, mọi người đều ko sao cả. Đây là một nhà hàng danh tiếng, ko thể lại có chuyện sơ suất như vậy được, nhưng quả thực anh đang rất đau bụng. Kiệt đành mạn phép ra về trước khi ko thể đi nổi nữa, anh nhanh trí bấm số khẩn cấp cho Phong rồi cúp máy, đúng như Kiệt đoán Phong nhanh chóng gọi lại và chỉ chờ có thế:

-Ồ tôi xin lỗi, rất xin lỗi nhưng tôi bận bây giờ ... Tôi biết Nó thực sự quan trọng nên tôi nghĩ phụ nữ đẹp sẽ không để cho tâm trí tôi đi! Ok, tạm biệt, tôi sẽ gọi cho bạn khi tôi đến.. Vợ cúp máy khi đầu dây kia Phong vẫn đang ú ớ ko hiểu Kiệt nói gì, anh quay sang cố gắng hết sức giữ cho gương mặt thật bình tĩnh, nhìn Kì và nở nụ cười quyến rũ:

-Xin lỗi cô vì công việc đột xuất! Hân hạnh tối nay được dùng cơm cùng các quý cô xinh đẹp Kì đây. Cô cứ dùng ngon miệng nhé! Chúng ta sẽ gặp lại vào ngày đẹp trời và gần nhất. Khó khăn hoàn thành câu nói, Kiệt cố gắng trở ra xe và nói với tài xế của mình:

-Mời bác sĩ đến nhà ngay! Điện thoại lại reng, và người đó ko ai khác là Phong: "Này, cậu ổn chứ, tớ lo cho cậu quá! Chuyện gì vậy?"

=====Trở về với Chi

Sao chồng lại bỏ đi nhỉ? Mà hình như chồng định từ bỏ rồi hay sao ý? Thôi đi theo xem sao? - Nói rồi Chi liền ra nhà xe và đi theo Kiệt

Không hiểu chồng trở cô ta đi ăn làm gì thế không biết? Chồng hay thật đó. Không nghĩ đến mình mà lại trở con nhỏ đó đi ăn. Bực thật. Thôi đi về - Nói xong Chi đi về nhà luôn

=====Trở lại với Kiệt

Kiệt thở dốc nói: "Giờ đau lắm, ko nói nữa, lát tớ đỡ hơn tớ sẽ gọi ngay cho cậu, ok, gặp lại cậu sau!"

=====Tại nhà Kiệt

Anh chàng tài xế lo lắng hỏi bác sĩ khi ông vừa khám cho Kiệt xong, anh vừa tiễn bác sĩ ra ngoài thì một người đã chụp ngay tay anh ta, dù khá bất ngờ nhưng vì đã bị hù 2 tuần nay nên anh chàng ko còn giật mình mà quay sang cúi chào lễ phép:

-Chào cô chủ?

-Nam, anh ko phải khách sáo với em như vậy, cứ gọi em Chi là được, nhưng tuyệt đối ko được lỡ miệng trước mặt Kiệt đó! Nam cười nhẹ và đáp lại, anh cảm thấy thật thú vị khi cô cậu chủ như đang chơi trò cút bắt vậy, anh gật đầu và mỉm cười với Chi. "Anh Kiệt sao rồi, lúc nãy em thấy mặt anh ấy tái lắm! Chỉ là thuốc làm rối loạn tiêu hóa thôi mà, sao trông anh ấy có vẻ mệt vậy?"

-Bác sĩ bảo vì thành phần của thuốc bị kích ứng với loại rượu đỏ mà cậu chủ uống cho nên mới gây ra tình trạng đau bụng dữ dội và sốt cao.

-Nghiêm trọng vậy sao? Sao bây giờ? Nhìn gương mặt sắp khóc của Chi mà Nam khẽ mỉm cười:

-Ko sao đâu mà, Chi đừng lo, cậu chủ đã uống thuốc rồi nhưng tối nay chưa kịp ăn gì cả nên bác sĩ bảo cậu ấy cần ăn cháo! Anh đang định đi mua!

-Ko, anh về nhà nghỉ đi! Em sẽ nấu cho anh ấy và đem sang! Tối nay em sẽ chăm sóc cho Kiệt!

-Nhưng tối rồi em chạy qua chạy lại như vậy ko an toàn, dù hai nhà gần nhau nhưng vẫn ko chắc ăn lắm! Àh, trong bếp có thức ăn mà, Chi vào nấu luôn đi, sáng hăng về!

-Ồ, em cứ tưởng Kiệt ko nấu ăn?

-Cậu chủ sợ ra đường, cậu ấy bảo thấy người ta nắm tay nhau trên đường làm cậu ấy buồn lắm nên cậu chủ đều tự làm thức ăn và ăn tại nhà! (Chồng àh, anh cô đơn sao? Em ... em) “Thôi em vào nhanh đi, ngoài này lạnh lắm! Có em chăm sóc cậu chủ thì anh cũng yên tâm, anh về nhé! Mai anh sẽ đến sớm! Chi cuối chào Nam và nhanh chóng đi vào nhà!

Không phải lần đầu tiên Chi bước vào căn nhà này và cô ko hề có cảm giác lạ lẫm nhưng bây giờ bất ngờ hơn trong phòng đầy hình của cô, cô bắt đầu thắc mắc tại sao mà mình có nhiều hình thế. Chi mỉm cười thích thú rồi nhìn anh đang nằm trên giường trong tình trạng hôn mê và nói:

-Người gì đâu mà ngốc thấy sợ! Nói rồi cô bắt đầu đi vào bếp và lục lọi đồ đạc để nấu cháo. Sau một tiếng đồng hồ loay hoay thì Chi cũng cho ra lò được món cháo thịt băm nóng hổi, cô từ từ đi lại phía Kiệt và đặt chén cháo lên chiếc tủ đầu giường. Chi bắt đầu có thời gian ngắm nhìn gương mặt của anh, nó vẫn như ngày nào (người gì đâu mà ngày càng đẹp vậy? Trách sao con gái cứ nhè anh mà quẩn luyến!), nghĩ vậy Chi càng thấy bức hơn, cô đưa tay tính bóp mạnh vào má anh rồi lại sợ anh đau nên liền buông tay và xoa xoa chỗ đó, mà thật ra Chi đã nhéo cái nào đâu.

Kiệt từ từ mở mắt ra, đầu anh vẫn còn choáng váng bởi cơn đau và tác dụng từ thuốc, anh lơ mơ mở mắt nhưng mọi thứ xung quanh trở nên mờ nhạt đến mức Kiệt chỉ còn nhìn thấy một cái bóng mờ mờ mà thôi. Cổ họng anh khô ran, đôi mắt cay xè và người ko còn chút sức lực. Thoáng giật mình khi thấy Kiệt mở mắt, Chi gần như vụt chạy nhưng cô nằng nệ ý đã nhanh chóng phát hiện ra hình như Kiệt vẫn ko nhận ra sự có mặt của mình. Hít một hơi sâu để lấy lại bình tĩnh, Chi lại ngồi xuống chiếc giường và bắt đầu cầm chén cháo lên, cô mút một muỗng nhỏ và nhẹ nhàng thổi nguội và từ từ đút nó cho Kiệt.

Quá mệt mỏi để phản ứng nhưng cái bụng hầu như trống trơn từ chiều cùng với hương thơm của gạo và vị ngon của thịt với một ít hành đã làm cho Kiệt ngoan ngoãn thưởng thức nó, đôi mắt nặng trĩu buộc anh nhắm lại nhưng tiềm thức vẫn thức giục Kiệt cảm nhận hương vị ấm áp và ngọt ngào của nó. Anh cảm nhận được chén cháo kia đã lấp đầy cơn đói cũng như sự khó chịu trong dạ dày, thật ấm và dễ chịu! Một lúc sau, anh lại cảm nhận vị đắng của một thứ chất lỏng nhưng ngay đầu lưỡi anh lại cảm nhận sự ngọt ngào của một vật gì đó mềm và ấm áp. Là đôi môi, một đôi môi ko xa lạ, thứ cảm giác vẫn nguyên vẹn như ban đầu đang từ từ xâm chiếm Kiệt, đôi môi kia như một thứ ma thuật đã biến chất thuốc đắng ngét trở nên ko vị và từ từ chuyển sang vị của mật ong. Kiệt ước sau nó đừng mãi ngừng lại, hồi đôi môi kia hãy tiếp tục ở lại bên anh, nhưng một hồi sau nó lại rời xa anh và Kiệt cảm nhận một làn nước ấm lại tràn đến. Cơn buồn ngủ một lần nữa xâm chiếm lấy anh, nhưng ko khó chịu như ban đầu, nó như một vị thần đang nhẹ nhàng đưa anh vào giấc ngủ, thật nhẹ nhàng và đầy mê hoặc. Ko biết từ bao giờ anh đã chìm sâu vào giấc ngủ nhưng phẳng phất đầu đây là sự tiếc nuối về một cái gì đó mà bản thân Kiệt cũng đang mơ hồ...

-Cậu chủ, cậu chủ Tiếng của Nam vang lên và Kiệt cảm nhận rõ Nam đang lay tay của Kiệt và cố đánh thức anh “Cậu chủ, cậu phải dậy để uống thuốc, bác sĩ dặn sáng 7h thì cậu phải uống thuốc ...”

-Uhm... Tôi mệt quá! Thuốc để sau đi! Kiệt nói trong tình trạng ngáy ngủ nhưng đầu óc đã bắt đầu quay vòng vòng như tình trạng hôm qua, và Nam biết chỉ có cách này mới có thể thuyết phục Kiệt dậy và ngoan ngoãn uống thuốc, anh hăng giọng và nói:

-Cậu chủ, cậu ko muốn biết vì sao đêm qua đột nhiên mình lại bị vậy sao? Cậu nói làm Kiệt bừng tỉnh, đầu óc của anh bắt đầu hoạt động lại và người đầu tiên có thể giúp anh hiểu được cái quái gì đang diễn ra là tên Phong ...

-Nam, đưa tôi điện thoại!

-Cậu chủ dậy ăn sáng và uống thuốc trước đã, nếu ko lát sẽ ko có sức đi làm rõ đâu ạ! Kiệt gật gù vì anh biết Nam nói đúng, anh bắt đầu lò mò ngồi dậy và dùng chén cháo Nam vừa đưa, một hương vị quen thuộc len lỏi trong các giác quan của anh và bắt đầu kích thích trí nhớ của Kiệt. Anh từ từ thưởng thức hết chén

cháo vì nó thật sự rất ngon và cũng vì nó đang giúp anh từng bước khơi gợi những tiềm thức chìm qua. ... Kiệt đưa chén cháo ko lại cho Nam và hỏi một cách khôn ngoan:

-Cháo ngon quá, chiều nay tôi muốn ăn nữa. Anh tinh ý phát hiện sự thay đổi rất nhanh trên nét mặt của Nam, anh cũng khẽ mỉm cười và anh tin chắc rằng Nam ko thể nào phát hiện được. Nhưng Kiệt cũng khá khâm phục câu nói láo ko chớp mắt của anh:

-Cháo do nhà hàng đem đến để xin lỗi việc đêm qua, nhưng nghe bảo do đầu bếp của họ nấu và người này vừa mới về hưu ngày hôm qua! (Trời Nam ơi may diên rồi, trí thông minh thường ngày ở đâu mà phát ngôn thiếu suy nghĩ thế. Haiz, cứ mỗi lần nói chuyện với cậu chủ là cứ y như rằng ko tài nào nói dối được, cô Chi àh, cô làm khó tôi rồi! Hai tuần nay vẫn sống yên bình lặng tự nhiên sao hai vợ chồng phá nhau làm chi cho bây giờ Nam tôi tự đưa vào thế kẹt thế này. Chết rồi cậu chủ bắt đầu nhìn tôi và tôi biết chắc ý của anh nhìn đó ... làm sao đây?)

(Nam àh, tôi biết tính anh sẽ ko thể nói dối đâu vì lời nói dối của anh thật là tệ hết sức! Sự khôn khéo thường ngày của anh đâu hết rồi? Haha, chắc do quen biết người vợ bé nhỏ của tôi nên bị lây bệnh ngốc của cô ấy rồi đúng ko? Anh yên tâm, tôi ko làm khó anh đâu vì tôi vừa có một kế hoạch thú vị hơn, tôi sẽ tự tìm ra chân tướng việc này và buộc “hung thủ giấu mặt” phải tự ra “đầu thú”.)

-Nam, đưa thuốc cho tôi, tôi đi đây có chuyện. (Thật buồn cười khi thấy Nam thở phào nhẹ nhõm, có lẽ anh ấy tin rằng tôi ko nghi ngờ câu nói lúc nãy, Nam àh, bệnh ko làm não của tôi bị hỏng đâu do vậy anh đừng có mơ là tôi sẽ tin nhé! Chỉ là tôi già vờ thôi, người thông minh luôn làm vậy mà!) Khi Nam đi rồi thì Kiệt cũng bắt đầu ngồi dậy và đi đến chiếc điện thoại của mình, anh bấm số và gọi ột người quan trọng, tiếng chuông đổ ko lâu thì đầu dây bên kia bắt đầu la lối:

-Ya, thằng kia, sao giờ mới gọi hả? Lo chết đi được.

-Cậu bắt đầu thói quen la hét bao giờ vậy?

-Lại còn cười, tự nhiên hôm qua gọi, nói một tràng rồi cúp máy tỉnh bơ!

-Hôm qua bị đầu độc! Kiệt nói tỉnh bơ và anh đột nhiên cười lớn sau câu nói của mình, còn Phong thì giọng nói lộ rõ sự lo lắng:

-Cái gì? Tên nào dám? Giờ cậu sao rồi? Aihz, nói cho tớ biết, tớ sẽ tìm hấn trả thù cho bạn của tớ!

-Được rồi, được rồi, sao lại nóng quá vậy?

-Cậu còn đùa được sao? Mà khoan, sao bị đầu độc mà giọng khỏe thế, lại còn có vẻ khá vui vẻ nữa? Chi ... Mặt Phong xanh méc khi biết mình đã lỡ lời nên vội vàng chuyển hướng, “Chi, em ấy sẽ lo lắm nếu biết cậu ko khỏe đó Kiệt!”

-Oh vậy sao? (Ack sao thằng này nó tỉnh quá vậy? Bình thường mà nghe đến Chi là nó nhảy dựng lên mà, sao hôm nay nó tỉnh quá vậy? Phong trầm nghĩ. Thôi kệ phải bình tĩnh ko thì lộ mất, á Nhi)

-Kiệt àh, Nhi vào rồi, tớ phải đưa cô ấy đi dự tiệc, thôi vậy nhé! Bye!

-Thằng này, lúc nào cũng vợ Thôi kệ cậu, tớ cũng có việc phải giải quyết với vợ của tớ! Hahaha! Mọi chuyện thú vị sắp bắt đầu và (Kiệt đưa tay trái của mình lên, nhìn vào chiếc nhẫn của mình và hôn lên đó!) “vợ yêu, anh mới phát hiện một công dụng của nó đấy!

4. Chương 4

=====Tại nhà Chi Vì Kiệt cũng sắp chuẩn bị sang Nhật nên Chi cũng đang xem xét tình hình để còn tính. Rồi cô quyết định nhấc chiếc điện thoại và gọi ột người quan trọng -Alo, ba àh -Có chuyện gì vậy con gái? -Chẳng lẽ có chuyện gì thì con mới được gọi cho ba àh? Chi giận dỗi nói -được rồi con gái. Ba xin lỗi nha. Nhưng đột nhiên bao lâu mới gọi cho ba thì chỉ có Kiệt thôi -Ba này -Chuyện gì nào? Nói ba xem

-Con muốn biết xem anh Kiệt sống thế nào ở bên Nhật ý mà. Vì thế nên.... -Rồi. Ba hiểu con muốn gì rồi. Con cứ sang Nhật đi, ba sẽ chuẩn bị sẵn mọi thứ -Yêu ba nhất. Con chuẩn bị đây ạ - Chi nói rồi chào ba mình -Sao đi sớm thế con. Không về thăm các ba à -Con còn đang bận nhiều việc lắm nên các ba thông cảm nha. Khi nào rảnh thì con nhất định sẽ về thăm. Chào ba nha =====Mấy ngày sau tại Nhật Chi bây giờ đang đứng trước cửa căn hộ mới của mình. Tuy rằng là một căn hộ nhỏ nhất mình từng ở trước đây nhưng Chi lại cảm thấy rằng mình thích căn hộ này nhất. Căn hộ này được cha Chi mua lại vì nó rất gần với nhà Kiệt và nó có thể giúp cô xem các hoạt động của Kiệt Ngày hôm sau là ngày mà Chi sẽ chuyển đến trường đại học mà Kiệt đang học nhưng là khoa thiết kế (Chẳng biết đại học ToKyo có khoa thiết kế không nữa?). Cô cảm thấy Nhật có vẻ là nơi học lý tưởng vì nó có phong cảnh rất đẹp sẽ giúp cho người học có đầu óc thoải mái và ra nhiều cảm hứng hơn Tại lớp của Chi -Thưa các em! Hôm nay lớp chúng ta sẽ đón chào một bạn học sinh mới - Cô giáo hét to với cả lớp Chi từ từ bước vào lớp và rồi -Oaaaaaaa! - Một tiếng ồ lên của các bạn con trai -Cô biết các em ngưỡng mộ sắc đẹp của bạn ấy nhưng các em có biết thêm thông tin về bạn ấy không? - Cô giáo nói xong thì cả lớp tự dưng trật tự đến bất ngờ -Xin chào các bạn! Chi nói rồi nở một nụ cười thật đẹp. Mình tên là Chi Bellucci chuyển đến từ nước Ý. Có gì mong các bạn giúp đỡ. Rồi Chi lại nở một nụ cười nữa làm các bạn nam trong lớp muốn ngất -Chi à! Em muốn ngồi đâu? -Ngồi với em thưa cô - Một bạn nữ khác trong lớp nói -Ồ! Cô cảm thấy được đó. Em có muốn ngồi cạnh bạn nakawillki không? Vừa nhìn thấy mặt naka thì Chi chợt nhớ ra “Sao bạn này quen thế nhỉ?..... À đúng rồi Sara” -Dạ được thưa cô. Em cũng thực sự là muốn ngồi cạnh bạn ấy ạ - Chi nói rồi nở nụ cười bí hiểm -Vây tốt lắm. Chúng ta vỗ tay chào mừng bạn mới rồi vào bài mới nào! =====Giờ giải lao -Chuyển sang Nhật mà chẳng nói năng với đám bạn này gì cả? Chi nói rồi ra mặt giận với Naka -Có phải là tớ không muốn nói đâu. Đừng giận nha. Mà chuyển cũng vì người yêu tớ thôi -Cái gì? Người yêu? Chi hét to làm cả lớp cũng phải quay mặt lại nhìn. Cậu có người yêu mà không chịu nói với tụi này à? Chi bắt đầu moi móc tin tức -Không phải tớ không muốn nói mà anh ấy bảo là đừng công khai với ai, khi nào cưới tớ thì anh ấy công khai luôn thể - Naka nói rồi trên mặt cô xuất hiện hai trái cà chua -Tớ thấy cái này còn có lý nhưng bây giờ nói với tớ được không?Nhìn biểu hiện trên mặt của naka là Chi biết là naka không muốn nói nên Chi lại ra chiêu năn nỉ đáng yêu làm ai cũng phải “động lòng” mà nói -Thôi được rồi. Anh ấy tên là Cao Nam Dương, hiện anh ấy vẫn học bên Pháp -HẢ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! CAO NAM DƯƠNG!!!!!!!!!!!!!! Lần này Chi còn hét to hơn nữa -Cậu làm gì mà xúc động thế? Naka thấy lạ khi Chi lại hét tên của bạn trai mình -Ôi trời tưởng ai! Hóa ra là anh Dương à? Chi vừa nói vừa cười -Hai người quen nhau à? Naka ngạc nhiên vì điều này -Không chỉ quen nhau đâu. Để tớ kể cho nghe nha..... Cũng tại giờ giải lao nhưng tại lớp Kiệt - Alo! Alo! Khoa thiết kế hôm nay vừa mới có bạn mới đó - Một bạn học sinh trong lớp loan tin - Ôi thế à? Đi ra đây nói cho tớ nghe trước nha - Kiệt liền kéo thẳng bạn đi để tránh phải nói chuyện tiếp với cô bạn kia - Hôm nay động trời à nha! Kiệt muốn nghe tin bạn mới vào ư? - Thằng bạn trong lớp cũng không tin được chuyện này. Mặc dù trong trường Kiệt là hotboy nhưng mà Kiệt lại không mấy quan tâm đến mấy tin này - Tao cũng chẳng muốn nghe đâu. Tại vì phải tránh nhõ kia thôi - Kiệt nói rồi chỉ tay về phía cô bạn rắc rối đó - Không sao! Thấy bảo cô bạn đó xinh lắm, làm mấy đứa con trai trong lớp mê như điên đó. Hình như tên là Chi Bellucci thì phải? - Chi Bellucci... Chi Bellucci ...Kiệt nói đi nói lại và Chi Bellucci !!!!!!! Kiệt hét lên - Mày bị sao vậy? Tự dưng hét lên, điên hết tại tao - Thằng bạn kêu than - Hôm nay là ngày gì vậy ta? May mắn quá! Hôm nay là ngày may mắn cho cậu đó. Vì tin này lần sau có chuyện gì cần giúp đỡ thì đến hỏi tớ, tớ giúp cho - Kiệt nói rồi vỗ vai thẳng bạn mỉm cười.

-Bar hả? Tao không thích lắm nhưng vì người yêu thôi đi - Dương nói xong rồi đi cùng Kiệt Ngay sau khi nói chuyện với thằng bạn xong thì Kiệt chạy ngay sang lớp thiết kế để xem có phải là Chi không. Nhìn từ xa Kiệt đã thấy Chi. “Lâu lắm mới nhìn thấy em Chi à. Sao nhìn em gầy thế kia, mà sao em thân với con nhõ kia thế nhỉ? Nó là ai nhỉ?” Kiệt lục tìm kí ức xem ai có thể thân với Chi “Có vẻ như đó người bạn đang ở nước ngoài theo lời Chi nói hồi trước thì phải? Thôi em sang đây thì càng tốt. Thích xem anh ra sao hả? Được thôi” Kiệt nói rồi lại đi về lớp học nốt những tiết học còn lại

Từ lúc về lớp đến giờ Kiệt mãi nghĩ về Chi mà không sao học được, cũng may mà có tiếng trống hết giờ học làm thức tỉnh

Kiệt vừa về đến nhà, đang định nằm nghỉ thì có người gọi

-Alo - Kiệt nhấc máy

-Kiệt à, tao Dương nè

-Ồ, sao tự dưng hôm nay gọi thế? Chắc động trời đây

-Tao có việc cần nói đây. Quan trọng lắm nè có liên quan Chi đó nghe không?

-Mày nói thừa thế. Cứ có Chi thì không cần hỏi đâu. Nói nhanh lên

-Chắc mày cũng biết là Chi đang học cùng mày và Chi đang chơi thân với một bạn nữa đúng không?

-Ồ, tao cũng vừa mới biết

-Khó ở chỗ là bạn thân của Chi đó là người yêu tao

-Cái gì??????? Tao lần đầu nghe đó. Tin được không?

-Đúng đó. Ai đùa mày làm gì? Mà tao thấy tình hình này nghiêm trọng à nha. Người yêu tao bay sang Nhật học cùng vợ mày và vợ mày và mày thì đang đánh ghen nhau...

-Sao mày biết? Kiệt thấy lạ khi chuyện đó mà thằng Dương nó cũng biết

-Chuyện gì của hai vợ chồng mày tao đều biết cả. Mà vợ mày ở ngay sát nhà mày đó. Hơn nữa, người yêu tao lại ở cùng nhà với vợ mày rồi. Nên tao nghĩ chắc hai chúng ta phải liên kết lại với nhau thôi

-OK. Tao rất thích lần này đó

-Mày nhớ ở nhà nha. Ngày mai tao bay sang đó

-Ừm

Ngày hôm sau lại bắt đầu và ngày hôm nay có lẽ sẽ trải qua nhiều biến động

-KingKong! KingKong! Thằng Kiệt kia, mở cửa mau

-Chờ tao chút

-Tao đã cất công đến mà để tao bấm chuông hả? Bạn bè thế đấy

-Bạn là một chuyện mà giấc ngủ của tao lại là chuyện khác chứ

-Thôi không cãi nhau với mày nữa. Tao sẽ ở đây khi chuyện này giải quyết xong, và chúng ta cần lên kế hoạch

-Rồi mày đi nghỉ đi. Hôm nay không phải đi học đâu, cứ thoải mái đi ha- Kiệt nói và vỗ vai thằng bạn

.....

-Này quán bar không? - Kiệt hỏi

Cùng lúc đó tại nhà Chi

-Chi ơi! Hai người đó đi đâu ý - Naka nói

-Chắc bar ý mà. Kiệt thích đi bar lắm. Thôi cậu thay quần áo đi, chúng ta đi - Nói thế nhưng Chi mở tủ quần áo rồi đưa cho Naka một cái váy

-Ôi trời! Váy gì thế này? Tớ không mặc đâu - Naka lắc đầu liên tục khi nhìn thấy cái váy

-Nó rất là bình thường thôi. Tớ thiết kế đó. Cậu cũng học ngành thiết kế mà, phải năng mặc cái này vào. Mà chúng ta đi đối phó nên mới phải mặc cái này thôi

-Thôi được rồi. Sao mình lại phải khổ thế này chứ - Naka nói rồi đành cắn răng chịu đựng mặc cái váy do Chi thiết kế vào

Một lúc sau thì Naka và Chi cũng đến bar nơi mà hai người họ đang ở. Từ xa thì Kiệt đã nhìn thấy hai cô nàng

-Này! Hai cô nàng đó đến rồi. Chúng ta chứng tỏ bản lĩnh thôi - Nói rồi Kiệt kéo tay Dương đi luôn

Ngay sau khi nói chuyện với thằng bạn xong thì Kiệt chạy ngay sang lớp thiết kế để xem có phải là Chi không. Nhìn từ xa Kiệt đã thấy Chi. “Lâu lắm mới nhìn thấy em Chi à. Sao nhìn em gầy thế kia, mà sao em thân với con nhỏ kia thế nhỉ? Nó là ai nhỉ?” Kiệt lục tìm kí ức xem ai có thể thân với Chi “Có vẻ như đó người bạn đang ở nước ngoài theo lời Chi nói hồi trước thì phải? Thôi em sang đây thì càng tốt. Thích xem anh ra sao hả? Được thôi” Kiệt nói rồi lại đi về lớp học nốt những tiết học còn lại

Từ lúc về lớp đến giờ Kiệt mãi nghĩ về Chi mà không sao học được, cũng may mà có tiếng trống hết giờ học làm thức tỉnh

Kiệt vừa về đến nhà, đang định nằm nghỉ thì có người gọi

-Alo - Kiệt nhắc máy

-Kiệt à, tao Dương nè

-Ồ, sao tự dưng hôm nay gọi thế? Chắc động trời đây

-Tao có việc cần nói đây. Quan trọng lắm nè có liên quan Chi đó nghe không?

-Mày nói thừa thế. Cứ có Chi thì không cần hỏi đâu. Nói nhanh lên

-Chắc mày cũng biết là Chi đang học cùng mày và Chi đang chơi thân với một bạn nữa đúng không?

-Ồ, tao cũng vừa mới biết

-Khó ở chỗ là bạn thân của Chi đó là người yêu tao

-Cái gì????????? Tao lần đầu nghe đó. Tin được không?

-Đúng đó. Ai đùa mày làm gì? Mà tao thấy tình hình này nghiêm trọng à nha. Người yêu tao bay sang Nhật học cùng vợ mày và vợ mày và mày thì đang đánh ghen nhau...

-Sao mày biết? Kiệt thấy lạ khi chuyện đó mà thằng Dương nó cũng biết

-Chuyện gì của hai vợ chồng mày tao đều biết cả. Mà vợ mày ở ngay sát nhà mày đó. Hơn nữa, người yêu tao lại ở cùng nhà với vợ mày rồi. Nên tao nghĩ chắc hai chúng ta phải liên kết lại với nhau thôi

-OK. Tao rất thích lần này đó

-Mày nhớ ở nhà nha. Ngày mai tao bay sang đó

-Ừm

Ngày hôm sau lại bắt đầu và ngày hôm nay có lẽ sẽ trải qua nhiều biến động

-KingKong! KingKong! Thằng Kiệt kia, mở cửa mau

-Chờ tao chút

-Tao đã cật công đến mà để tao bấm chuông hả? Bạn bè thế đấy

-Bạn là một chuyện mà giấc ngủ của tao lại là chuyện khác chứ

-Thôi không cãi nhau với mày nữa. Tao sẽ ở đây khi chuyện này giải quyết xong, và chúng ta cần lên kế hoạch

-Rồi mày đi nghỉ đi. Hôm nay không phải đi học đâu, cứ thoải mái đi ha- Kiệt nói và vỗ vai thằng bạn

.....

-Này quán bar không? - Kiệt hỏi

-Bar hả? Tao không thích lắm nhưng vì người yêu thôi đi - Dương nói xong rồi đi cùng Kiệt

Cùng lúc đó tại nhà Chi

-Chi ơi! Hai người đó đi đâu ý - Naka nói

-Chắc bar ý mà. Kiệt thích đi bar lắm. Thôi cậu thay quần áo đi, chúng ta đi - Nói thế nhưng Chi mở tủ quần áo rồi đưa cho Naka một cái váy

-Ôi trời! Váy gì thế này? Tổ không mặc đâu - Naka lắc đầu liên tục khi nhìn thấy cái váy

-Nó rất là bình thường thôi. Tổ thiết kế đó. Cậu cũng học ngành thiết kế mà, phải năng mặc cái này vào. Mà chúng ta đi đối phó nên mới phải mặc cái này thôi

-Thôi được rồi. Sao mình lại phải khổ thế này chứ - Naka nói rồi đành cắn răng chịu đựng mặc cái váy do Chi thiết kế vào

Một lúc sau thì Naka và Chi cũng đến bar nơi mà hai người họ đang ở. Từ xa thì Kiệt đã nhìn thấy hai cô nàng

-Này! Hai cô nàng đó đến rồi. Chúng ta chứng tỏ bản lĩnh thôi - Nói rồi Kiệt kéo tay Dương đi luôn

5. Chương 5

Kiệt mỉm cười quay vào lớp học để lại thằng bạn ú ớ không hiểu gì cả, cứ há hốc mồm ngạc nhiên. Trong giờ học, Kiệt loay hoay, xoay bút, ngoe nguẩy....như một chú cún con. Kiệt biết thừa ý đồ của Chi sang đây để làm gì. Anh cười mừng thầm mà trông gian phát khiếp “Cô vợ ngốc nghếch, cuối cùng thì em cũng sang đây để tìm anh. Anh biết mà, để xem em sẽ thế nào”. Kiệt mong đến giờ giải lao lắm ý. Vì sao hả? Để được gặp người vợ thân iu của mình chứ sao nữa. Nghĩ đến đó anh cứ ngồi tùm tùm cười khi tưởng tượng ra khuôn mặt cô vợ bé nhỏ sẽ thế nào mà trong khi đó không hề biết rằng...mọi người trong lớp nhìn Kiệt...trông như một quái vật lạ @@!!!

Reng...Reng...-chuông báo hiệu ra chơi

_AAAAAaaaaa! Ra chơi-Kiệt là vật thể lạ hét to nhất khiến bao ánh mắt đổ dồn về phía anh

_Này anh kia, tôi còn chưa ra khỏi lớp mà?-cô giáo nghiêm mặt nhìn hấn

_A...dạ...em xin lỗi cô..tại...tại em đói. Hi

Nhìn khuôn mặt hấn ngây ngô đến là tội,cô giáo không nỡ... đành lòng buông xuôi bước ra khỏi cửa lớp. Hấn chạy một mạch sang bên lớp khoa thiết kế-nơi mà Chi, người vợ yêu dấu của anh đang học. Kiệt hí ha hí hửng, lon ta lon ton...khiến mấy em bên lớp đó...cứ phải gọi là trở mắt nhìn. Chẹp, đẹp zai cũng là một cái tội các bác ạ!!! Ngó vào cửa, xem vợ mình đang làm gì, thì thấy Chi cười tươi hơn hẳn như kiểu chưa bao giờ được cười ý. Ồ, xem nào, vợ mình đang cười vs nhỏ nào kia??? Hừm. Nhỏ đó...

_AAAA, là Naka - người bạn đang ở nước ngoài của Chi mà

Reng...reng-trống báo hiệu lại reo lên hết giờ giải lao, anh lại lon ton về lớp thở dài đầy ngao ngán trách móc sao ra chơi ít thế cơ chứ, chỉ kịp thấy mỗi nàng...nhấn răng ra cười. Chẹp! Ngồi học mà tâm trí Kiệt để đâu đâu ấy, cứ mơ mộng về “nàng”.

=====Tại lớp học của Chi

_hắttttt xiiiiii....

_Chi sao thế?

_Hình như có tên nào nhắc đến tổ thì phải

_Hơ...tưởng bỏ quá đây cô nàng

Chi nghĩ ngợi một lúc, không biết tên chồng đang thế nào nhỉ? Còn thế nào nữa, tất nhiên là ngồi học bài rồi. Hối như điên. Rồi nó chợt như nhớ ra một điều gì đó, quay sang hỏi Naka:

_Naka này, cậu muốn sống chung với mình không?

Con bé giật mình dấy này

_Hả? Cậu.. ý đồ gì thế... đừng nói vs tớ...cậu bị...less...

_Vớ vẩn nào. Ý tớ là cậu dọn đến ở chung với mình đi. Chứ tớ ở nhà một mình với căn nhà đó, buồn lắm.

_Phù, cứ tưởng....

_Tưởng vs chả tượng...linh tinh. Thế có được không nàg?

_Okie thôi. No vấn đề.

=====Trở về vs Kiệt

_Tí phải theo dõi xem vợ mình sống ở đâu mới được. keke.Lại được dịp ngắm vợ.-Kiệt cười sảng khoái

Hết giờ học, Kiệt chạy một mạch xuống dưới sân trường đợi Chi. Thấy bóng dáng vợ mình thấp thoáng, ô hay, còn có cả Naka nữa. Chẳng lẽ cô ấy về chung với vợ mình àh???? Kiệt lững thững theo dõi xem vợ mình đi đâu, nghe vợ mình nói chuyện với Naka rôm rả, lại còn cười tươi...khi không có chồng bên cạnh mới đau chứ. Càng đi, Kiệt càng thấy con đường thật quen thuộc, mỗi bước chân lại đưa anh đến nơi rất thân quen, chợt nhận ra...

_Hả nhà mình mà! - Kiệt hét lên đủ để mình nghe thấy. Nhìn sang cái căn hộ nhỏ nhỏ xinh xinh bên cạnh- Vậy là nhà vợ mình ở đây sao? Hơ nằm mơ không đây?-Kiệt cười khẩy một cách gian xảo không chịu được - Vậy là anh biết ý đồ của em rồi nhé, cô vợ đáng yêu. Em sẽ không thoát được đâu. Em rất thông minh...nhưng không bằng anh.Tiếc là anh nhanh hơn em một bước. Kakaka - tiếng cười mãn nguyện.

Kiệt trở về nhà mình và nhận được một cuộc điện thoại từ Dương

-Alo - Kiệt nhấc máy

-Kiệt à, tao Dương nè

-Ồ, sao tự dưng hôm nay gọi thế? Chắc động trời đây

-Tao có việc cần nói đây. Quan trọng lắm nè có liên quan Chi đó nghe không?

-Mày nói thừa thế. Cứ có Chi thì không cần hỏi đâu. Nói nhanh lên

-Chắc mày cũng biết là Chi đang học cùng mày và Chi đang chơi thân với một bạn nữa đúng không?

-Ồ, tao cũng vừa mới biết

-Khó ở chỗ là bạn thân của Chi đó là người yêu tao

-Cái gì????????? Tao lần đầu nghe đó. Tin được không?

-Đúng đó. Ai đùa mày làm gì? Mà tao thấy tình hình này nghiêm trọng à nha. Người yêu tao bay sang Nhật học cùng vợ mày và vợ mày và mày thì đang đánh ghen nhau...

-Sao mày biết? Kiệt thấy lạ khi chuyện đó mà thằng Dương nó cũng biết

-Chuyện gì của hai vợ chồng mày tao đều biết cả. Mà vợ mày ở ngay sát nhà mày đó. Hơn nữa, người yêu tao lại ở cùng nhà với vợ mày rồi. Nên tao nghĩ chắc hai chúng ta phải liên kết lại với nhau thôi

-OK. Tao rất thích lần này đó

-Mày nhớ ở nhà nha. Ngày mai tao bay sang đó

_Oh được rồi. Mai là tôi có mặt bên đó. Okie?

=====Sáng chủ nhật

Chuông nhà Kiệt bị kêu ỉng ỏi. Anh vác bộ mặt khó chịu lật đặt chạy ra mở cửa, miệng không quên ****
rửa tên nào quấy rối giấc mộng đang đẹp

_Hê nhô-Dương hớn hỡ. Kiệt cũng tỉnh ngủ hân

_Khiếp, Làm gì mà sang sớm thế, ông tính phá giấc ngủ của tôi đấy àh?

_Làm gì mà cau có thế? Bạn bè thế đấy. Đi đánh răng rửa mặt đi

_Sao biết nhà tôi?

_Điều tra mấy con bồ của ông là ra ngay

Kiệt trợn tròn mắt

_Hở? Bồ nào?

_Àh...nhầm...Mấy cái con bé suốt ngày ông à ông ọ bên cậu đó. Fans của cậu trên trường đó

_Cậu đến cả trường tìm tôi àh?

_Ừm. Không đến thì tìm bằng mắt.

Xong việc vệ sinh cá nhân. Kiệt đi ra thẳng phòng khách, đưa ly nước cho Dương.

_Uống đi

_Thế cậu bảo có kế hoạch gì hay?

_Àh...là thế này....xù xì.... xù xì

Cầm cốc nước trên tay xoay xoay, Dương gật gù...tỏ vẻ am hiểu, rồi đặt cái cốc xuống bàn

_Nói tóm lại giờ hai anh em ta đồng minh hợp lực tác chiến khiến hai cô nương kia phải ra mặt chứ gì?

_Ồ, yeah, cậu hiểu ý tôi đấy. Cậu... cũng không đến nỗi quá ngu như tôi nghĩ.

Dương đập tay vào Kiệt

_Bắt đầu thôi

_Từ bây giờ ta sẽ theo dõi Chi và Naka

_No Problem.

Kiệt cho người theo dõi hai cô nương, nhưng bị Dương ngăn

_Không được, hai cô nàng này tinh như cáo ấy, làm thế dễ lộ lắm. Bản tình hai ng' như nào, cậu biết rõ cả rồi mà.

_Yên tâm-Kiệt vỗ vai Dương-Không phát hiện được đâu. Tôi mua chuộc tên ng' làm của hai người rồi, lấy danh là chồng sắp cưới nhờ hắn theo dõi vợ mình làm gì thì báo cáo lại ỉnh. Vợ tôi không tinh đến nỗi thế chứ?

_Ừm. Nói thế thì đành chịu. Cứ thử xem sao.

Bắt đầu nào

_Hey, anh Kiệt, nghe nói chiều nay hai cô đến trung tâm thương mại mua sắm đấy.-tên làm việc ở nhà Chi thông báo cho hắn

_Vậy sao? Được rồi, cứ làm tiếp đi, có gì thông báo cho tôi-Kiệt cúp máy quay ra Dương-Dương, chuẩn bị cải trang mặc quần áo vào đi, tí nữa ta sẽ bám theo hai cô nhóc

_Đi đâu?

_Trung tâm thương mại mua sắm

_Định cải trang như nào?

_Cứ mặc quần áo lông bông một tí, đội mũ lưỡi trai, đeo kính thời trang vào là xong.

_Okie.

Nói là ăn mặc lông bông chứ hai vị công tử đẹp zai này có ăn mặc thế nào đi chăng nữa...thì trông vẫn đẹp. Kiệt và Dương đi xe máy đằng sau Chi và Naka theo dõi nhất cử nhất động của hai nàng ta. Hai nàng đẹp

thì trai cứ nhìn theo phải gọi là xuýt xoa ấy chứ. Hai anh chàng đi theo hai cô nhóc thú vị này cứ bị kéo (dù không ai kéo) đến chỗ này đến chỗ khác. Một vật ra đây mà cuối cùng...chả làm ăn được gì. Đúng là đồ con gái. Chỉ thích mua với chả sắm. Chọn lựa chán chê mê mỗi xong hai nàng ta lại rủ nhau vào quán ăn sang trọng, lịch lãm gần đây. Vừa bước vào với vẻ đẹp quyến rũ, Chi và Naka đã bị thu hút bởi bao nhiêu cặp mắt của...khách và nhân viên.... ặc ặc. Hai con bé tinh quái nhìn nhau mỉm cười

_Há há, không ngờ đẹp lại có nhiều cái lợi-giọng đầy tự tin của hai cô nàng

Chọn một bàn ở cạnh cửa sổ để có thể nhìn ra thế giới bên ngoài, Chi và Naka ngồi xuống gọi thức ăn(toàn đồ đắt tiền). Vừa ăn, hai người trò chuyện vui vẻ

=====Kiệt và Dương

_Này cậu-Kiệt lên tiếng

_Gì?

_Hai cô nàng đó mắc tội rồi đó

_Có vẻ như thế....Giám trang điểm lộng lẫy, ăn mặc đẹp để quyến rũ....hờ hờ..quả này cho biết tay
=====Chi và Naka

Chi vừa ăn vừa nhìn ra ngoài thành phố lúc về tối, ở tầng thượng gió mát lộng, Chi cảm thấy như có cái gì đó thiếu thiếu. À phải rồi: Kiệt. Mấy hôm nay chưa xem được anh như thế nào, mặc dù nhà ở ngay cạnh nhưng rất lo vì không theo dõi được. Nét mặt Chi hiện rõ vẻ lo âu không thể giấu được Naka

_Này, Chi... đang nhớ Kiệt ha?

_Ồ...sao...sao-Chi lúng túng

_Haha. Sao phải giấu. Cứ nói đúng lòng mình đi xem nào

_Ừ thì tớ thấy lo cho tên đó thật

Hừm-Naka nhún vai-Cậu nhà ngay gần còn thấy lo, tớ thì sao? Tớ thì đang ở đây, mà người yêu mãi tận bên Pháp. Chẳng phải cậu vẫn may hơn tớ nhiều là gì?

“Ừ nhỉ, nói đúng ra là mình may hơn Naka nhiều ấy chứ” - Chi suy nghĩ, rồi tự mỉm cười

_Ừh, thôi không nghĩ nữa, ăn đi

_Ừh.

_Thế, cậu ở xa Dương như vậy không thấy nhớ anh ấy ah?

_Sao lại không chứ? Rất nhiều là đằng khác

_Tại mọi lần thấy cậu vẫn vui vẻ, nhưng mình nghĩ là cậu cũng buồn lắm. Nhưng cậu ko sợ sao?

_Sợ gì-Naka nhún vai, nghiêng đầu hỏi vẻ ngạc nhiên

_Ở xa như vậy, không sợ tình cảm sẽ bị phai nhòa đi sao?

_Chỉ cần tin tưởng vào nhau, dù có thế nào thì vẫn luôn nghĩ đến nhau mà. Chẳng phải tình cảm của bọn tớ vẫn rất tốt đấy hay sao?-Naka cười

“Tại sao Naka mạnh mẽ vậy chứ? Cô ấy xa người yêu hàng tháng trời vậy mà vẫn có thể thế được, vậy mà mình ở ngay gần thôi mà cũng không biết trân trọng. Mình đúng là...”-Chi tự dằn vặt mình

_Thôi ăn đi-Naka nói nhẹ

_Ừh

Kết thúc bữa ăn, hai nàng ra về vs một đồng đồ xách trên tay, còn hai tên kia thì...bụng đói meo, mãi miết theo dõi mà quên cả ăn. Ra về thấy toàn thân bủn rủn vì đói, mà theo dõi thì chả đến đâu. Vấn đề là ngồi cách xa bàn hai nàng đó quá nên...câu được câu mất. Đúng là vô tích sự!!! Về đến nhà, Kiệt kêu đói ầm trời,

ý ** điếc cả tai, khiến Dương phải lọ mọ xuống bếp...nấu mì cho hắn. Ăn no nê chán chê xong thì hai cha lẫn quay ra ngủ lúc nào không biết. Đến sáng hôm sau thì:

_Ồi zời ơi, Dương ơi là Dương, sao cậu không gọi tôi dậy hả? Muộn rồi

_Ồ, bình tĩnh,....

_Bình tĩnh khỉ gì, dậy! -Kiệt quát vào tai Dương- Hôm nay cậu sẽ nhập học đó, chung lớp với tôi để tiện theo dõi hai cô nàng đó, nhớ chưa?

Nghe đến hai cô nàng thì sẽ có Naka, mà có Naka thì tất nhiên là Dương tỉnh hẳn. Cuống cuống vệ sinh cá nhân rồi...bay đến trường.

=====Tại lớp Kiệt

_E hèm-giọng giảng viên- Hôm nay lớp chúng ta có học sinh mới, các em làm quen vs bạn nhé?

Vừa dứt câu thì Dương bước vào với vẻ mặt “rất chi là u buồn” làm các girl xuýt xoa đầy ngưỡng mộ

_Ồi! đẹp zai vậy

_Lớp này có Kiệt đẹp zai giờ lại có thêm bạn này

_Ừ hai hotboy đều ở lớp ta thì còn gì bằng. Chu Choa(haha, họ đâu biết rằng hai hotboy lớp họ đều là....HOA ĐÃ CÓ CHỦ đâu)

Giờ ra chơi - một nỗi “kinh hoàng” sắp xảy ra mà không một ai biết tới

Vào lúc này đây, tại khoa thiết kế ở lớp Chi đã nghe được lủ vịt loan tin nhanh chóng

_Chúng mày ơi, nghe gì không? Bên khoa xây dựng có người mới chuyển vào đấy. Đẹp quên sầu luôn. Tên là...Cao Nam Dương

_Hả?????-nghe đến đây thì cả Chi và Naka đều phun nước đang uống trong miệng ra, quay lại nhìn nhau...đầy thích thú

_Có trò vui rồi đây-Chi kháy

_Tất nhiên. Sang đây không thèm báo một câu. Quả này anh chết chắc rồi Dương ơi - Naka bẻ tay cái rắc

Tại một nơi nào đó trong canteen trường, có hai chàng hotboy khù khờ ngồi cười đắc chí với nhau mà không biết chuyện gì xảy ra. Ngay thơ thì vô số tội ấy ăh. Từ xa, bóng dáng hai nàng bước tới canteen trường, Chi cố tình đi va vào bàn Kiệt và Dương đang ngồi làm đồ ly nước, cười khẩy

_Ô, tôi xin lỗi-Chi giả vờ

_Không sao. Dương nhìn thấy Naka và Chi mà mắc nghẹn ở họng không nói nên lời (Tất nhiên là Dương và Kiệt cãi trang nhưng mà đã bị phát hiện từ trước). Kiệt thấy vậy vội quay mặt ra chỗ khác. Chi nhìn theo cười rồi quay ra nhìn Dương chọc ngoáy

_Trông anh bạn rất quen

_Ồ,...vậy....vậy sao - Dương toát hết cả mồ hôi - Chắc...cô bạn..nhầm rồi. Tôi..chưa hề gặp cô bạn.

_Vậy sao? - Chi nhún vai - Biết đâu được đấy. Nhưng mà...chắc tôi nhầm người - Nói rồi nó quay đi và cười sằng sặc cố không để hai tên kia biết.

_Phù..thoát nạn - Dương mừng thầm

_Hjx, khiếp lên được ý, Tôi tưởng quả đây tèo rồi - Kiệt nhăn nhó

_Cũng may là chưa bị phát hiện

Hai người lại cười nhăn nhó mà đâu biết được rằng đằng sau là hai nụ cười..vô cùng thỏa mãn. Ôi, ngay thơ như con nai tơ.

_Đúng là chết cười với hai tên ấy - Chi cười ôm bụng

_Ha‘ha’. Tính trả đũa thế nào đây?

_Cậu thấy có lạ không?

_Lạ sao?

_Cái tên làm việc cho nhà tớ ấy, cậu thấy không, mấy ngày hôm nay hẳn cứ nhìn chúng ta như kiểu theo dõi ý

Naka chợt reo lên như biết được điều gì đó

_A, hay là hẳn theo dõi chúng ta

_Chắc chắn thế rồi. Mà kiểu này là do ông chồng tớ mua chuộc rồi. Tớ cứ thấy là lạ mấy hôm nay rồi mà không dám nói.

_Ok. Tí về “tra khảo” xong ngay

=====Tại nhà Chi

_Nói, có phải người theo dõi ta mấy hôm nay không?

_Dạ..dạ..cô chủ nói gì vậy?

_Ta biết anh là người không biết nói dối mà - Có phải là chồng tôi đã mua chuộc anh đúng không? Nếu anh không nói tôi sẽ đuổi việc đó

_Dạ - tên đó sợ sệt - đúng.. đúng như vậy ăh

_Hahaha. Có như thế mới ngoan chứ, cứ để ta phải bắt ép. Bây giờ coi như người vẫn đang làm cho anh ý. Bảo là tối nay ta đến quán Bar Fuyu- Yuki. Cứ thế mà làm.

_Dạ, tên đó mếu máo gọi điện thông báo ngay cho Kiệt mà anh không mảy may nghi ngờ. Tức tốc đến quán Bar đó trước hai nàng.

Một chiếc ô tô dừng lại ở một quán Bar Fuyu- Yuki. Bước chân xuống dưới xe, Chi và Naka trang điểm lộng lẫy, mặc những bộ đồ không được kín đáo cho lắm, mái tóc đã được uốn cong bồng bềnh và được xoa xuống, xuất hiện cùng một lúc đi cạnh nhau không khác gì hai thiên thần. Họ đẹp đến nỗi cả quán Bar đó nhìn không hề chớp mắt. Sự xuất hiện của hai người làm hai tên kia phải ngơ ngàng, tuy không phải lần đầu nhìn thấy sắc đẹp thế kia, nhưng trong hai người con gái đó có một vẻ đẹp tiềm ẩn riêng rất đặc biệt thu hút trong trái tim mỗi “chàng” dành ời “nàng”. Hai con bé nhìn nhau cười rồi liếc mắt “hai tên kia” rất ư là “đểu”, đi lướt qua họ mùi hương thoang thoảng từ hai cô gái phát ra đến từng người. Những thằng trong quán Bar phải gọi là ngây ngất, mắt đờ đẫn nhìn theo hai cô gái đầy sự quyến rũ kia, nhảy từng giai điệu mê hoặc lòng người. Uyển chuyển nhẹ nhàng lướt qua từng chàng trai. Những cái đặt tay nhẹ lên vai, những cái ôm eo của mấy thằng đàn ông, những bước chân nhịp nhàng cứ thế làm cho Kiệt và Dương phải ngây người không biết làm gì. Thật sự hai người đó thấy Chi và Naka rất ư là đẹp, sắc đẹp hoàn hảo làm cho họ thấy được sự ghen tuông trong lòng, bức bối khó chịu, bứt rứt đôi tay. Phải rồi, ai mà chẳng nổi cơn ghen khi thấy người yêu cũng như vợ mình lại đi mê hoặc những chàng trai khác. Làm sao có thể đứng nhìn những thằng đang ve vãn, tán tỉnh xung quanh hai cô bé kia được chứ. Kiệt và Dương đều xông ra, gơ nắm đấm túi bụi vào mặt những tên đang giở những lời mật ngọt. Từng cú đấm như muốn cảnh cáo chúng rằng “Đừng dại gì mà động đến hai cô gái này”, nói lên sự bức bối trong lòng mà hai anh chàng này phải chịu đựng từ nãy giờ. Hai con bé nhìn nhau, cười vang

_Vậy là cuối cùng hai người cũng lộ mặt ra rồi nhé - Chi đứng sát Kiệt, nói mà không quên liếc con mắt sắc sảo của cô. Từng lời từng câu của Chi đều khiến anh bủn rủn chân tay. Đêm nay Chi rất đẹp nhưng không vì thế, làm ảnh hưởng đến kế hoạch được. Kiệt nhanh chóng rời khỏi quán Bar cùng Dương khi biết hai thằng bị hố nặng.... để lại hai đôi mắt tinh quái đang nhìn, cười một cách sáng khoái

_Hừm, vợ chúng ta ác thật đấy - Cả hai đồng thanh rồi quay ra nhìn nhau.

_Nhưng tôi sẽ không thua đâu - Dương lên tiếng-tôi có cách này...xù xì...xù..xì

_Okie - Kiệt tán thưởng

=====Sáng hôm sau tại lớp Chi

_Êêê...hai hotboy Kiệt và Dương mời tất cả con gái trường mình đến dự party mừng sinh nhật hai người vào tối hôm nay đây. - một nhố cúng lớp reo lên

_Thế ah? Thật sao

_Trời ơi, vinh dự quá

_Hôm đây nhất định phải ăn mặc thật đẹp

Cả lớp, à không đúng, cả trường nhao nhao lên toàn những đứa con gái. Hai chúng nó nhìn nhau

_Lại một trò đùa khiến chúng ta phải ra mặt đây-Chi cười đầy ẩn ý

_Đúng

_Chúng ta sẽ đến

_Thế thì chúng ta sẽ sập bẫy

_Yên tâm, mời tất cả con gái trong trường thì chắc chắn phải có mặt chúng ta rồi. Vì tớ và cậu là nhân vật chính cơ mà.-Chi lại một lần nữa cười tinh quái

_Được

=====Quay lại với Kiệt và Dương

_hà hà, xem ra hai cô nàng hôm nay phải xuất đầu lộ diện rồi-Kiệt cười khoái chí

_Để xem thế nào-Dương cười

6h30' tại nhà Kiệt:

_Xin chào tất cả các bạn nữ đã tới dự đông đủ tại buổi party mừng sinh nhật của hai chúng tôi ngày hôm nay

Một tràng pháo tay kéo dài...bất tận. Cánh cổng hé mở...hai người con gái bước vào, còn ai trông khoai đất này, chính là Chi và Naka. Trông họ quyến rũ không khác gì đêm qua, nhưng hôm nay có phần sang trọng hơn rất nhiều. Xung quanh toàn con gái, không có lấy một mống con trai trừ hai tên nhân vật chính kia. Hai đứa nhanh chân ngồi vào ghế, mỉm cười xem hôm nay “hai tên kia” định giở trò gì.

“Khà khà, không ngờ em sẽ tới”- suy nghĩ của Kiệt

Một giai điệu nhẹ nhàng vang lên từ tiếng đàn piano . Kiệt hướng mic vào miệng rồi nói to:

_Tối nay, tôi sẽ nhảy với một bạn nhảy do chính tôi chọn.

Cả bọn reo hò ầm ỹ, không ngạc nhiên là mấy, con bé cười:

“Chắc anh sẽ lôi em ra nhảy đây, em biết rõ anh quá mà” - Chi mỉm cười đầy tự tin. Ô nhưng kìa, không phải Chi, mà là một con nhố, cũng khá là dễ thương nhưng không là gì so với cô đang được sánh đôi cùng Kiệt. Chi tức tối rồi nhìn bằng ánh mắt sắc sảo:

_Hừ, anh cố tình làm vậy để em ló mặt ra chứ gì? Không đời nào.

Cùng lúc đó, Dương cũng đến bên một con nhố cũng khá xinh để mời nhảy....không phải là Naka, làm con bé tức không kém

_Đợi đấy Dương, em sẽ không thua anh đâu.

Hai tên nhìn hai con bé tức mà không làm gì được mà cười mãn nguyện trong lòng...Rồi chuyện gì sẽ xảy ra đây????

6. Chương 6

9h tiệc tàn, ai yên vị người nấy. Chi và Naka trở về mà trong lòng vẫn còn tức. Chi quay sang Naka tức tối:

_Cậu nghĩ thế có quá đáng không? Dám nhảy vs một ng' con gái ngay trước mặt vợ sắp cưới của mình.

_Tớ cũng kém gì cậu đâu. Hắn cũng thế, lại còn ôm eo con nhỏ đó rồi cười quyến rũ cô ta nữa chứ, thật không chịu nổi mà. Cảm giác như kiểu bị cho leo cây ấy-Naka cũng y hệt Chi

Hai người về đến nhà, đập thẳng cửa đi vào khiến cho những người hầu lạnh xương sống. Lên phòng không quên mang theo bộ mặt đàng đàng sát khí. Chi rút cái di động ra gọi cho Kiệt:

_Em yêu, khỏe chứ?-Kiệt cười

_Ah' vâng, dưới sự giám sát của ai đó thì em vẫn rất khỏe và ổn

_Sao em cứ thích khích anh thế nhỉ?-Kiệt nhăn mặt

_Ai giám? Em nói cho anh biết, em sẽ không chịu thua anh đâu

_Thua gì chứ?-anh giả vờ

_Để rồi xem ai là người xuất hiện trước

_Tùy em thôi

Kết thúc câu chuyện bằng sự thần nhiên của Kiệt và sự tức giận của Chi. Đường như Chi đã bắt đầu nổi giận một cách thực sự.

“SẦM”- Chi bước vào trong nhà tắm, làm Naka cũng phải giật mình. Ngâm mình dưới làn nước mát lạnh, có vẻ bao cái bức bối trong lòng tan biến thành bọt nước, tuy không phải là hẳn, nhưng nó đã được dịu bớt bao nhiêu. Cô đã suy nghĩ rất nhiều về hành động của Kiệt ngày hôm nay và những việc làm của mình. Tại sao lại thế nhỉ? Trò chơi này thật vô nghĩa. Tại sao cả hai đều yêu nhau mà lại phải chơi trò chơi “trốn tìm” này chứ? Điều đó có lẽ sẽ làm cho hai người trở nên xa cách nhau hơn....thì trò chơi này...nên kết thúc tại đây!

=====Một chút suy nghĩ của Naka

Naka cũng buồn và giận không kém. Cô bé...hình như đã khóc thì phải? Mắt đỏ long lanh nước. Nghĩ về Dương khi mới một cô bé nào đó nhảy chứ không phải là mình...làm tổn thương đến trái tim cô.

“Tại sao chứ? Anh biết mà, chỉ là trò chơi thôi nhưng tại sao anh lại vô tình làm tổn thương đến em? Anh biết em đã khó chịu thế nào khi anh với cô gái ấy nhảy chung vs nhau ko? Anh làm em đau rồi đấy!!!”-suy nghĩ của Naka như oán trách Dương

=====Tại nhà hai tên gốc ấy

_Này Dương

_Gì thế?

_Hình như chúng ta hơi quá thì phải

_.....-im lặng

_Có lẽ trò chơi này đã đi quá xa rồi đấy

_Là sao? Chẳng phải chính cậu là người đề xuất với tôi mà?

_Thì đúng là vậy. Nhưng vừa nãy khi nghe điện thoại của Chi, tôi cảm nhận được cô ấy đang rất buồn

_Còn tôi cũng cảm thấy mình đã làm tổn thương đến Naka thì phải

_Mau chóng kết thúc thôi

Kiệt ra ngoài ban công, nhìn xung quanh, bất chợt quay sang bên trái bên phải, nhà mình gần nhà cô ấy cơ mà, tại sao mình có cảm giác xa vời thế? Kiệt không biết tại sao, nhưng anh cứ đưa đôi mắt nhìn về phía ngôi nhà xinh xắn đó "Ngủ ngon nhé, vợ yêu của anh"

Sáng hôm sau:

=====Tại lớp Kiệt

Cả lớp nhao nhao lên như một cái chợ vỡ khi nghe cô giáo thông báo một tin hết sức vui:

_Các em, để chào mừng các du học sinh từ nước ngoài, và để những cặp đôi đến vs nhau trong ngày lễ tình yêu, trường đại học chúng ta mở một buổi dạ tiệc. Nếu ai muốn tham gia buổi dạ tiệc này thì phải có Partner (vì đây là ngày lễ dành cho những cặp đôi yêu nhau)

_Thú vị đấy chứ- Dương quay sang Kiệt

_Uh, mong là "họ" cũng tham gia, nhưng....partner là ai đây?

Từ phía cửa lớp, một tiếng con gái chạy về phía Kiệt và nói (bằng tiếng Nhật)

_Anh Kiệt, anh đồng ý tham gia dạ tiệc với em nhé?

_Cô là ai?

_Em tên Rinji. Anh đồng ý nha. Vì em thấy anh không có người yêu

_Ai nói cô tôi không có người yêu?

_O.....Thì em thấy thế mà?

_Đùa. Tôi có người yêu chẳng lẽ lại đi chung với cô chắc?- Kiệt bỏ đi trước sự ngỡ ngàng của con bé

Con bé lại lảo đảo theo sau

_Anh Kiệt ah, dự tiệc cùng em đi-kéo tay

_Lẳng nhẳng thế nhờ, bỏ tôi ra, tôi không muốn ai trông thấy cảnh này đâu.-Kiệt vung tay ra, đi về phía lớp của Chi.

_Chi ơi, có hotboy tìm mày nè

_Ai zợ?

_Ra thì biết

Chi đi ra ngoài, sững sờ khi nhìn thấy Kiệt đang đứng đó "Kiệt tìm mình ư? Chuyện lạ vậy?" Nhưng Chi không tin, cô lướt qua chỗ Kiệt đang đứng, bỗng một cánh tay kéo lại

_Có chuyện gì vậy?

_Em vẫn còn tức anh chuyện hôm qua àh?

_Ai thèm

_Nói dối

_Thế anh tìm em có chuyện gì?

_Em có nghe chuyện trường mình mở buổi dạ tiệc cho ngày lễ Valentine chứ?

_Có nghe qua cô giáo nói. Nhưng sao?-hồn nhiên thế

_Lại còn sao nữa. Anh muốn là một cặp với em

_Sao anh không cặp chung với cô gái hôm qua ấy?-Chi nói đều

_Ô kia em lạ nhỉ, em là vợ sắp cưới của anh cơ mà. Chẳng lẽ em ghen vì chuyện nhỏ nhặt thế sao?-Kiệt giả vờ nhăn mặt mà trong lòng rất vui

_Em không có nhỏ nhen vậy đâu

_Thế em đồng ý không

_Không!-Chi giả vờ giận dữ

Bồng Kiệt cúi sát xuống, mặt vờ làm nũng y như một chú cún con yêu ơi là yêu

_Đi mà, vợ của anh, anh thương em nhất mà

_Ai là vợ anh?

_Em!

_Em không thèm

_Nhưng anh thèm

Chi phát phì cười vì Kiệt, đáng yêu quá

_Uhm, thôi được em đồng ý

_Okie. Thôi anh về lớp đây

_Đi đi cho đẹp trời

_Không thèm chấp con nít-Kiệt bỏ chạy về lớp bỏ lại Chi đứng đấy....cười hạnh phúc

=====Còn Dương thì sao?

Ngay khi về đến nhà, Dương rút điện thoại gọi cho Naka. Trên màn hình hiện số của Dương thì Naka mừng lắm, nhưng vẫn giả vờ giận

_Có chuyện gì không?

_Êu ơi, mới có hôm qua đến hôm nay thôi mà sao em lạnh lùng với anh thế

_Có chuyện gì thì nói nhanh đi

_Em có nghe nhà trường nói về việc.....

Chưa nói dứt câu thì

_Biết, sao?

_Hì, đi chung vs anh nhé?

_Không thèm, anh đi mà rủ cô gái hôm qua ấy

_Khiếp, em ghen đấy ah?

_Anh nghĩ em thèm ah?

_Thôi mà, anh xin lỗi

_Ai cho anh xin lỗi, em có là gì của anh đâu?

_Sao lại không là gì?-Dương bỗng gắt lên khiến Naka giật mình-em nói xem, anh là gì của em?

_Ồ...em....

_Nói đi, với em anh là cái gì hả?

_Người... yêu-đành ngậm ngùi nhận

_Tốt, haha-cười mãn nguyện-Cho nên tối hôm ấy phải đi vs anh

_Biết rồi, tiếng cười man rợ ghê cả người

Hai người này không thể giận nhau lâu được đâu. hihi.

=====Quay về vs Chi và Naka

Hôm nay nắng đẹp, lung linh trên những chiếc lá xanh mơn mớn. Làn gió nhẹ thổi bay tóc hai người con gái có nét đẹp mê hồn. Dưới ánh nắng đó như làm tôn thêm vẻ đẹp của Chi và Naka, mỗi người có một nét đẹp riêng, đều quý phái làm cho biết bao cặp mắt phải dõi nhìn theo. Hôm nay là một ngày vui của hai cô nàng: Đi mua quần áo để cho buổi dạ tiệc. Hết chỗ này đến chỗ kia. Thay không biết bao nhiêu bộ quần áo cuối cùng hai người cũng ưng ý được hai chiếc váy đẹp thì lung linh ấy ăh. Xong lại kéo nhau vào quán giải khát trông khá là sang trọng và lịch sự

_Cậu uống gì?-Naka hỏi

_Cà phê sữa.

_Chị cho em 2 ly cà phê sữa

Ngồi nhăm nháp, thưởng thức hương vị cà phê, ngọt tận đến đầu lưỡi, Chi thấy mình vui vui, không biết có phải vì lời mời của Kiệt không, nhưng chỉ cần anh nhớ đến cô là được.

_Naka này, cậu quyết định cặp vs ai chưa?

_Cậu lại còn hỏi

_Dương ah?

_Uhm. Anh ấy chủ động mời

_Ồ, xem ra hai anh chàng đã hối hận về việc làm của mình rồi hay sao ý

_Uhm, có lẽ-Naka cười

=====Ngày Valentine:

_Chi àh, em và Naka chuẩn bị xong chưa? Anh vs Dương sang nhé?

_Xong rồi, anh sang đi

Kiệt và Dương xuất hiện trước cổng nhà Chi ngay 5 phút sau. Hai người đều mặc bộ vest trông rất bảnh, ai nhìn vào cũng không khỏi ngỡ ngàng. Khi nhìn thấy hai cô nàng hai chàng cũng ngạc nhiên không kém, vì họ quá đẹp. Naka diện bộ váy màu đen lóng lánh những hạt cườm nhỏ, búi cao tóc thả lại một ít mái ngổ trên trán. Chi với bộ váy dạ hội thướt tha màu trắng, tóc uốn bồng bềnh và buông xõa. Hai cặp đôi xuất hiện cùng một lúc bước vào trong buổi dạ tiệc khiến không biết bao nhiêu con mắt ngưỡng mộ nhìn họ chăm chú. Hương thơm phảng phất từ hai cô nàng thì cứ phải gọi là bao nhiêu chàng trai ngất ngây...nhưng không dám tán. hehe. Còn Dương và Kiệt bị gái bao vây xung quanh mặc dù họ đã có đôi có cặp. Một con bé cứ đứng sát rồi ôm cánh tay Kiệt, Chi nhẹ nhàng đi đến, nói nhỏ nhẹ mà như dạy dỗ

_Cô bé àh, cô biết đấy, Kiệt đã có đôi rồi, cô nên từ bỏ đi, còn bạn trai cô đâu? Hay là...cho cô leo cây rồi?-không quên lườm con nhỏ bằng ánh mắt sắc lạnh làm Kiệt cũng phải sợ. con bé cũng vội buông tay ra...rút lui.

Tiếng nhạc du dương, nhẹ nhàng, hòa quện cùng không gian vui tươi sôi nổi của buổi tiệc, làm cho những cặp đôi yêu nhau trở nên đẹp hơn bao giờ hết. Tình yêu của họ được trao nhau bởi món quà vô cùng ý nghĩa... bởi những cái nắm tay thật chặt... bởi những cái ôm thật ấm áp...và bởi những nụ hôn thật ngọt ngào. Dương và Naka cùng khiêu vũ, dưới ánh đèn nhấp nhóa...họ như một đôi thiên thần. Naka dựa đầu vào vai Dương vô tình làm anh bối rối và đỏ mặt nhưng cũng nhanh chóng lấy lại vẻ đẹp hiền hòa. Chi và Kiệt thì ngồi bên vòi phun nước, Chi cứ nghịch nước...bắn tung tóe, Kiệt trầm ngâm, không nói gì...Hai người cứ như vậy...không phải là họ không muốn nói chuyện với nhau...mà bởi vì họ không biết bắt đầu từ đâu cả, chính vì thế lại càng tạo nên sự ngại ngùng trong hai người. Có lẽ im lặng để cảm nhận thì hay hơn. Nhưng rồi tiếng nói của Kiệt cũng cất lên khi không thể tiếp tục mãi im lặng như vậy được

_Ra đây với anh-kéo tay Chi lên sân khấu, cầm Mic và nói

_Chào mừng tất cả các bạn đã tham gia buổi dạ tiệc ngày hôm nay.

Một tràng vỗ tay thật lớn vang lên

_Hôm nay là một ngày rất vui và đặc biệt cho những cặp đôi đang yêu nhau, cho nên tôi và một người con gái tôi yêu sẽ hát tặng các bạn một bài hát có tên là : Send It On

Lại một tràng vỗ tay rất to

_Anh làm cái gì vậy?-Chi bối rối

_Hát đi

_Em không biết hát

_Thôi nào, em có giọng ca hay như thế để làm gì chứ? Hãy thể hiện tài năng ọi người biết đi-nói rồi anh kéo tay Chi ra sân khấu, đưa mic cho cô rồi cả hai cất tiếng hát:

Lời Anh:

A word is just a word

Until you mean what you say

A Love isn't love

til you give it away

we all got to give

yeah something to give to make a change

Send it on

On and on

Just one hand can heal another

Be a part

Reach your heart

Just one spark starts a fire

With one little action

The chain reaction will never stop

Make us Strong

Shine a Light and Send it On

Just smile and the world will smile along with you

That small acts of love

Then the one will b e two

If we take the chances

To change circumstances

Imagine all that we could do

If we...

Send it on

On and on

Just one hand can heal another

Be a part

Reach your heart

Just one spark starts a fire
With one little action
The chain reaction will never stop
Make us Strong
Shine a Light and Send it On
Send it on
There's Power in all the choices we make
so I'm starting now not a moment to wait
a word just a word
until you mean what you say
a love isn't love
until you give it away
Send it on
On and on
Just one hand can heal another
Be a part
Reach your heart
Just one spark starts a fire
With one little action
The chain reaction will never stop
Make us Strong
Shine a Light and Send it On
Send it on
Send it on
On and on
Just one hand can heal another
Be a part
Reach your heart
Just one spark starts a fire
With one little action
The chain reaction will help things start
Make us Strong
Shine a Light and Send it On
Lời Việt:
Một lời nói chỉ là một lời nói
Cho đến khi những gì bạn nói ra là thật lòng

Tình yêu không phải là tình yêu
Cho đến khi bạn biết cho đi
Tất cả chúng ta phải biết trao đi
Trao đi một thứ gì đó để tạo nên sự đổi thay
Hãy biết cho đi
Tiếp tục cho đi và cho đi
Chỉ một bàn tay thôi có thể hàn gắn những bàn tay khác
Hãy là một phần trong đó
Vươn tới trái tim bạn
Một tia lửa bắt đầu nhen nhóm lên thành cả ngọn lửa
Với hành động nhỏ bé
Những tác động liên hồi sẽ không bao giờ ngừng
Khiến chúng ta trở nên mạnh mẽ
Hãy thắp lên một ngọn đuốc và cho đi
Hãy mỉm cười và cả thế giới sẽ cùng cười với bạn
Những hành động tuy nhỏ bé mà chứa chan tình yêu thương đó
Rồi từ một sẽ nhân đôi lên
Nếu ta biết nắm bắt lấy cơ hội
Để thay đổi tình thế
Tuông tọng ra tất cả những gì ta có thể làm
Nếu chúng ta...
Hãy biết cho đi
Tiếp tục cho đi và cho đi
Chỉ một bàn tay thôi có thể hàn gắn những bàn tay khác
Hãy là một phần trong đó
Vươn tới trái tim bạn
Một ngôi sao lấp lánh chính là ngọn lửa
Với hành động nhỏ bé
Những tác động liên hồi sẽ không bao giờ ngừng
Khiến chúng ta trở nên mạnh mẽ
Hãy thắp lên một ngọn đuốc và cho đi
Hãy cho đi
Luôn có những sức mạnh tiềm ẩn bên trong mỗi lựa chọn mà ta đã chọn
Vậy nên tôi sẽ bắt đầu từ bây giờ mà không chần chừ gì nữa
Một lời nói chỉ là một lời nói
Cho đến khi những gì bạn nói ra là thật lòng

Một tình yêu không phải là tình yêu

Cho đến khi bạn biết cho đi

Kết thúc bài hát với bao sự hưởng ứng của mọi người. Chi mỉm cười nhìn Kiệt. Kiệt nắm tay Chi, đưa ra một món quà, tuy nhỏ, nhưng không phải sao, nó rất có ý nghĩa. Và hôm nay, Kiệt và Chi làm chủ buổi lễ. Vui khi được ở bên cạnh nhau. Hạnh phúc và ấm áp khi luôn có nhau.

=====

Nhanh thật, vậy là đã kết thúc buổi dạ tiệc rồi. Mỗi người một nơi, nhưng riêng Chi và Kiệt...hai người một nơi. Kiệt vẫn nắm tay Chi đi trên con đường...không có gì là mới lạ. Bởi nó quá đỗi thân quen rồi, là công viên gần nhà hai đứa. Kiệt cứ nắm tay Chi mãi, khiến cô hơi ngượng rụt tay lại nhưng bị giữ.

_Anh bỏ tay ra đi

_Tại sao? Em không thích ah?

_Không phải thế nhưng....

_Thế thì cứ để yên đây

_.....-im lặng

Tay trong tay đi dạo, trong tim mỗi người đều cảm nhận được sự hạnh phúc. Bất chợt Kiệt quay sang hỏi Chi

_Em có nhớ anh không?

_Ngày nào cũng gặp nhau trong trường sao phải nhớ?

_Ý anh hỏi là, xa anh như vậy mà bây giờ mới được nói chuyện với nhau em có thấy buồn và nhớ anh không?

_Em thấy....

_.....????-tò mò

_Rất vui. Chi cười gương

Nhưng nhìn vào sâu bên trong đôi mắt đó, Kiệt biết là Chi đang nói dối, bởi vì nó chứa đựng một điều gì đó...rất buồn, không thể tả, nhưng Kiệt biết Chi không hề thấy thích một chút nào tuy nhiên cũng hơi bực về câu trả lời “Tại sao lại phải nói dối chứ?”

_Uhm, cũng phải thôi, anh cũng rất vui khi không có em ở đây

Bỗng nhiên Chi đưa tay lên dấm (nhẹ) vào bụng Kiệt

_Ui zdaa, em sao vậy? sao đánh anh-Kiệt giả vờ ôm bụng

_Sao anh lại không nhớ em?-Chi làm mặt giận trông đáng yêu cực

_Thì em có nhớ anh đâu

_Em không nhớ anh nhưng anh ko được phép không nhớ em

_Xiiiiii‘, em lấy cái quyền ấy ở đâu ra mà bắt nạt anh thế?

_Quyền vợ sắp cưới

Nói đến đây, Kiệt im bật, không cãi lại được nhưng....

_Vợ sắp cưới thì tại sao lại không nhớ anh?

_Vì em không thích nhớ

_Không thích cũng phải thích

Tuy là cãi nhau (đùa thôi) nhưng Chi lại không dám nhìn thẳng vào mắt Kiệt. Tại sao lại thế? Kiệt dường như nhận ra được điều đó, thoáng buồn

_Tại sao em lại không dám nhìn thẳng vào mắt anh? Anh cảm thấy như suốt buổi hôm nay em như muốn tránh anh điều gì ấy

_Đâu làm gì có chuyện gì

_Vậy thì em nhìn thẳng vào mắt anh xem nào?-Kiệt nói to khiến Chi cũng giật mình, quay sang nhìn thẳng Kiệt. Hai ánh mắt chạm nhau, như dâng đầy cảm xúc bấy lâu nay kìm nén. Kiệt cúi thấp người xuống, Chi nhắm chặt mắt, điều gì xảy ra đây? Môi chạm môi, vâng là Kiss đấy ăh. Nụ hôn thật ngọt ngào. Đã lâu lắm rồi, Chi không được gần gũi Kiệt như lúc này, càng ngày càng thấy xa nhau lại nhớ và yêu nhau nhiều hơn lúc ban đầu chứ không như người ta vẫn nói “Xa mặt cách lòng”.

=====Còn đôi kia thì sao?

Dương đang trong tình trạng “bấn” khi đi cùng người yêu. Anh quá đổi vui mừng vì lâu lắm rồi không được đi dạo cùng Naka. Hôm nay Naka thật đẹp. Không, trong mắt Dương, Naka là người đẹp nhất. Thấy Dương cứ nhìn mình chăm chăm, cô bé đỏ mặt

_Mặt em dính cái gì ah?

_Không

_Sao anh nhìn em ghê thế?

_Vì em rất đẹp

_Biết rồi, khổ quá

_Khiếp, tự tin đấy mình-Dương lè lưỡi

_Chứ bộ ai cứ nhìn em rồi khen em đẹp hử?

_Nhưng chỉ là đối với anh thôi-Dương nhún vai, cười đắc chí. Một câu nói đầy ẩn ý....nhưng không giấu được Naka. Cô bé nổi giận

_Anh đứng lại cho em

Dương chạy để Naka rượt theo, bỗng một hòn đá to (bằng nắm tay) ở đâu nằm chình ình ngay trên mặt đường, duyên ghê. Thế là Naka vấp phải cái oạch

_Ui zda đau quá-xoa xoa cái chân. Dương nghe thấy vậy hốt hoảng chạy lại

_Em sao vậy? Có đau không? Sao hậu đậu thế?

_Vì ai ấy nhở? Lại còn hỏi, không thấy em kêu ah?

_Anh xin lỗi-Dương tự trách mình và bộ mặt lo lắng của anh khiến Naka bật cười

_Cười cái gì, lên đây đi

_Lên đâu?-ngơ ngác

_Lưng anh chứ đâu

_Thôi kì quá, em không lên đâu.

_Đã bị trượt chân rồi còn làm bộ. Thế em tự về nhé, anh về

_Ấy khoan, chờ tí - naka cười nhăn nhở

_Ý, em cũng nặng phết nhở?

_Anh vô duyên thật ấy. Ai cho phép phàn nàn?

_Nè cô nương, to mồm nhở?

_Tập chung công người ta đi

Ngồi trên lưng của Dương, Naka nghe được tiếng thở của anh. Mỗi nhịp thở đều đều, chỉ có điều không nghe được ...nhịp tim anh... đang đập thành thịch một cách loạn nhịp. Gần đến nhà, cô bé nhảy phốc xuống

_Uiiiiii đau

_Chết chưa? Cho chừa

_Kệ em, anh về đi, còn đứng đây nhăn răng ra cười

_Em vào nhà đi rồi anh mới an tâm về

_Xí, sợ em bỏ trốn đi ah?-Naka quay vào trong nhà, một cánh tay kéo lại, ôm thật chặt trong lòng. Lúc này đây, cô nghe rõ tiếng tim đập của Dương.

_Em biết không, được gặp em anh vui lắm. Xa em mà anh cứ tưởng như mình không thể sống nổi

_Thì anh vẫn sống đây mà

_Nhưng anh nhớ em, nhiều lắm

_Em...em cũng vậy

Một nụ hôn,(lại hôn) nhưng vô cùng ấm áp không kém phần ngọt. Đừng hỏi tại sao Naka không nhận được quà từ Dương, bởi lẽ đó chính là món quà tuyệt vời nhất của cô. Chỉ cần thế là đủ. Chỉ cần biết tin tưởng nhau thì dù có xa mấy, vẫn luôn giữ hình ảnh trong trái tim.

7. Chương 7

Thời gian trôi thật nhanh chẳng mấy chốc bốn năm học đã trôi qua và bây giờ mọi người đều chuẩn bị tốt nghiệp. Từ lúc sau buổi dạ hội hôm đó thì tình cảm và cách đối xử của mọi người đều đã thay đổi hẳn. Mọi người trong trường bây giờ đều đã biết Chi là vợ chưa cưới của Kiệt nên chẳng ai dám ho he Kiệt cả. Nhưng còn Dương thì bị Naka cấm rằng không được tiết lộ rằng hai người đang yêu nhau nên anh chàng vẫn còn đau khổ với đám nữ sinh trong trường. Đám nữ sinh đó lúc nào cũng bám riết lấy anh và không ngừng làm phiền anh. Nhưng điều làm anh băn khoăn nhất vẫn là chuyện Naka không chịu công khai chuyện này? Hay là cô ấy còn ngại? Những câu hỏi ấy cứ lòng vòng mãi trong đầu anh vì vậy anh quyết định thử hỏi xem Chi có biết chuyện gì hay không?

-Chi à! Em có biết tại sao Naka lại ngại không biết tiết lộ anh là người yêu của cô ấy không?

-Chuyện đó thì em cũng không biết anh ạ! Nhưng em nghĩ là do cô ấy ngại và chưa muốn đối diện với tình yêu ở trước mặt của mình. Em thấy chuyện tình của hai người sau bao nhiêu năm thế là đủ rồi đó anh. Em biết anh cũng là người trọng tình cảm. Anh đừng lo lắng quá, chắc hẳn cô ấy có điều gì đó chưa muốn nói ra ... Hay anh thử cầu hôn cô ấy xem. Em nghĩ không biết chừng cô ấy thấy được lòng thành của anh mà nhận lời cũng nên. Cô ấy mà nhận lời thì cần gì phải công khai yêu đương nữa - Chi nói xong rồi phá ra cười

-Này em đừng cười anh được không? Người ta còn đang nhưc đầu đây. Đúng là tình yêu làm cho người ta chóng mặt - Dương nói xong rồi lắc đầu

-Anh nói đúng đó. Thực ra lúc đầu em chưa yêu Kiệt thì còn thoải mái lắm nhưng yêu rồi thì...Nói chung là anh cứ làm theo cách của em thử xem nha. Em thấy Naka cũng yêu anh và tin tưởng anh lắm, chắc tại cô ấy ngại. Thôi anh về chuẩn bị đi nha. Em về nhà đây, về lâu Naka lại lo lắng thì khổ

-Ừm, em về nha

Sau khi Chi về còn mình Dương ở lại. Anh chàng còn đang suy tính những lời mà Chi nói. Liệu Naka có đồng ý lời cầu hôn của anh không? Anh cũng sợ thất bại lắm nhưng anh nghĩ “Thất bại là mẹ của thành công” Vì thế anh lại càng muốn thử xem. Nghĩ rồi anh cũng rảo bước quay về .

Đợi mãi không thấy Dương về, Kiệt cũng lo lắng nhưng may sao có tiếng chuông cửa. Vừa mở cửa nhìn thấy Dương anh đã hét toáng lên:

-Cái thằng chết dẫm kia! Cậu đi đâu mà bây giờ mới về vậy hả? Có biết tớ lo lắng không? Tớ chút nữa là huy động cảnh sát đó

-Biết rồi. Tớ xin lỗi - Dương nói với giọng ỉu xìu

Nghe xong giọng của Dương thấy lạ, Kiệt quan tâm liền hỏi:

-Chuyện gì mà sao thấy cậu buồn quá vậy?

-Tớ đang đầu về chuyện tình với Naka đây - Dương ôm đầu nói

-Ồ vậy à. Nhưng mà công nhận là Naka cũng hơi vô tình đó. Sao lại không muốn công khai với người khác rằng hai người đang yêu nhau nhỉ? Lạ thật!... Cũng có thể là cô ấy ngại cũng nên. Chi cũng hay ngại kiểu đó lắm - Nói xong rồi Kiệt tùm tùm cười khi nhắc đến Chi

-Cô vợ chưa cưới của cậu khuyên tớ là thử cầu hôn với Naka đó! - Dương ngược mắt lên nhìn Kiệt và nói

-Vậy sao? - Kiệt ngạc nhiên

-Đúng vậy. Tớ cũng đang lo lắng lắm. Không biết rồi mọi chuyện sẽ xảy ra sao nữa? Hay là cậu giúp tớ nghĩ địa điểm cầu hôn và cầu hôn như thế nào đi?

Kiệt gật đầu nói với Dương

-Nói thật thì khoản đấy mình chịu. Thực ra thì mình và Chi là do hai bên có hôn ước với nhau và cả hai cũng yêu nhau nữa nên đính hôn luôn. Tớ có cầu hôn người khác bao giờ đâu mà biết. Thôi thì cái khoản này cậu đành phải dùng trí óc và tình cảm của mình mà nghĩ nha - Nói xong rồi Kiệt cũng im lặng suy nghĩ luôn

Thực lòng mà nói thì cũng đã bốn năm rồi và cũng đã tốt nghiệp nên anh cũng đã sắp có thể cưới Chi làm vợ rồi. Nghĩ đến đây Kiệt vui lắm. Nhưng khi nghĩ đến chuyện vừa rồi của Dương thì anh cũng biết rằng mình cũng đang bí khoản cầu hôn đây. Nhưng dù sao anh cũng không lo lắng vì anh có nhiều người để hỏi.

Tại Việt Nam

Sau bao nhiêu chuyện xảy ra thì Ly và Triều cũng đã thừa nhận với nhau. Và hơn hết là Triều rất vui khi mà Ly đã đồng ý lấy anh. Tại Việt Nam bây giờ mọi người cũng đang vui mừng và cũng đang lo lắng cho những người còn ở nơi khác. Mọi người đã đồng ý với nhau rằng khi nào Kiệt và Dương về nước thì họ sẽ cùng nhau tổ chức đám cưới

Quay trở lại với Nhật

Sau một ngày suy nghĩ thì cuối cùng anh cũng nghĩ ra địa điểm để cầu hôn nàng. Anh quyết định gọi cho Naka/

-Naka à

-Vâng ạ. Anh gọi em có việc gì không?

-Tối nay em rảnh chứ?

-Vâng tối nay em rảnh.

-Tối nay em hãy ra con đường “#@%#%” này nha

-Vâng ạ

-À! Khi nào em đến nơi thì nhớ gọi điện cho anh nha

-Dạ vâng ạ

Nói xong, Dương dập máy luôn. Anh kết thúc cuộc nói chuyện xong mà trong lòng hồi hộp rằng không biết chuyện tối nay có thành không? Nhưng anh quyết định gạt bỏ kết quả sang một bên và chuẩn bị cho kế hoạch trước mắt. Nói vậy rồi anh chạy ra khỏi nhà luôn.

Về phần Naka, sau khi nói chuyện xong với Dương thì cô chẳng hiểu nổi anh hẹn cô ra đường đó làm gì. Đã thế đến rồi lại còn phải gọi điện nữa chứ. Nhưng cô cũng chẳng suy nghĩ gì nhiều. Bây giờ vào thời điểm các cô đang chuẩn bị tốt nghiệp nên thầy giáo bắt các cô phải thiết kế một cái gì đó nên bây giờ cô và Chi đều rất bận suy nghĩ. Nhưng mà Dương đã rủ đi thì sao cô nỡ lòng từ chối chứ. Nghĩ vậy cô lại cười tủm tỉm và tập trung suy nghĩ tiếp. Naka mãi mê cho bài thiết kế của mình quá mà quên khuấy mất thời gian. Khi mà cô đã thấm mệt rồi thì cô chợt nhìn lên chiếc đồng hồ trên tay của mình thì thấy đã 11h rồi và cô thốt lên

-Thôi chết! Anh Dương - Nói vậy cô quên luôn cả việc thay quần áo và mặc ngay bộ quần áo ở nhà mà chạy ra con đường đó

Khi đến nơi thì cô gọi điện cho Dương

-Alo! Anh Dương à! Em bận làm bài quá nên quên mất, em đến rồi nè

-Ừm. Không sao - Nói xong rồi Kiệt cúp máy

Naka sau khi nghe xong thì không hiểu gì cả. Chưa nói xong thì anh Dương đã dập máy. Đứng được khoảng hai phút thì con đường mà cô đang đứng đột nhiên có một loạt đèn bật sáng lên. Những chiếc đèn này bật sáng dần dần đến khi cô nhìn thấy điểm dừng của nó là chỗ mà Dương đang đứng. Cô nhìn thấy dưới chân mình bây giờ đang là rất nhiều cánh hoa hồng và hai bên nơi cô đứng là những hàng cây hoa anh đào và lá của chúng rơi lả tả xuống người cô. Nói thật khung cảnh bây giờ đang rất là lãng mạn. Khi mà cô đang tập trung ngắm cảnh thì Dương tiến lại gần và lên tiếng :

- Naka à , đẹp không ?

-Đẹp lắm anh dương . Đây cứ như là mơ ấy nhỉ . Giấc mơ mà em vẫn thấy

-Đây không phải là mơ mà là thật . Em sờ thử đi .

Naka nhặt 1 cánh hoa lên rồi nhìn nó chằm chằm .

-em vẫn không tin sao ?

-Không , em tin nhưng em cảm thấy bất ngờ quá .

-Naka , anh có chuyện muốn nói .

-Sao anh nghiêm túc thế ? chuyện đó quan trọng lắm hả ?

-Nghiêm trọng , cực kì nghiêm trọng .

-Anh nói đi , anh cứ úp mở hoài làm em hồi hộp quá .

-Naka , em chỉ được nói đồng ý thôi nhé .

-Dương , anh nói đi em hứa mà, với anh cái gì em cũng đồng ý

Nghe câu nói đó thì Dương hiểu rằng Naka thật sự yêu mình và anh nói

-Naka , lấy anh nhé ?

-Em em . . . - Naka cảm động không thốt nên lời. Thật lòng cô rất yên anh nhưng mà vẫn còn chưa tốt nghiệp nên cô không dám hé lộ điều gì với người ngoài cả. Và sự việc chỉ đơn giản là vậy

-Lấy anh nhé Naka !! - Dương lặp lại

-Nhưng em . . .

-Em hứa rồi mà Naka .

-Em . . . em đồng ý . – Cô chạy lại , bá vào cổ Dương vì quá hạnh phúc . Cô không ngờ Dương sẽ cầu hôn cô vào lúc này .

Sau khi sự việc xảy ra thì hai người còn nán lại một lúc và hiện tại đang ngồi nói chuyện với nhau trên ghế đá. Naka dựa đầu vào vai Dương và nghĩ “Ôi! Cảm giác này thật là hạnh phúc. Mình cũng chưa muốn đồng ý kết hôn lắm vì hai người còn đang quá trẻ. Nhưng mà mình cũng không thể né tránh thêm được nữa. Và bây giờ chính là lúc phải đối diện với nó”

Thấy không khí có vẻ yên ắng nên Dương lên tiếng nói

-Em có thấy vui không?

-Có ạ - Naka lí nhí trả lời vì vẫn còn ngượng

-Anh biết lúc này em vẫn còn đang ngượng cô vợ tương lai của anh ạ - Anh nói như trêu cô vậy và càng làm cô thêm đỏ mặt

Không khí trời về đêm càng ngày càng lạnh mà trong khí đó Naka thì chỉ mặc mỗi một chiếc áo mỏng nên dẫn đến tình trạng là cô hắt hơi

Nghe thấy Naka hắt hơi nên Dương bây giờ mới nhìn thấy quần áo Naka đang mặc

-Em là gì mà ăn mặc phong phanh ra ngoài thế hả? - Dương hơi gắt

-Tại.. tại em chợt nhớ ra lời hẹn của anh nên chạy ra đây luôn có kịp thay quần áo đâu - Nói xong Naka lại hắt hơi thêm cái nữa

Nhìn thấy cô vợ tương lai yêu quý của mình vì mình mà như thế này anh lại càng cảm thấy hạnh phúc và anh cầm tay Naka lại rồi kéo cô vào lòng mình và ôm.

Naka cũng không hiểu sao Dương lại ôm mình nhưng cô cảm nhận được hơi ấm từ cơ thể anh truyền cho cô và cô không còn cảm thấy lạnh nữa. Cô thấy rằng khi Dương ôm mình thì cô không còn cảm thấy lo lắng về chuyện gì nữa. Và anh luôn là người bảo vệ cô. Dù cô có trốn anh nhưng anh vẫn tìm cô và luôn yêu cô. Và bây giờ cô thực sự cảm thấy hạnh phúc ở trong lòng

Sau một lúc đứng như vậy thì Dương cảm thấy Naka đã hết lạnh nên anh bỏ Naka ra rồi nói

-Chúng ta về thôi không thì em lại bị cảm lạnh mất - Dương nhỏ nhẹ nói

-Vâng

Trên đường đi về hai người vẫn còn ngại và ngượng nên chẳng ai nói với nhau câu nào. Khi đã về đến nơi thì hai người chào tạm biệt nhau rồi ai về nhà nấy

Khi vừa về đến nhà thì Dương bị Kiệt tra hỏi ngay và Dương phải trêu đùa Kiệt một lúc. Anh tỏ vẻ hơi buồn

-Sao mặt mày buồn thế?

-Thì buồn vậy thôi

-Thôi đừng buồn mà. Không thành lần này thì còn lần sau mà - Kiệt cũng tỏ vẻ hơi buồn rồi vỗ vai thẳng bạn

-Ừm, tao cũng biết vậy. Mày đợi lần sau để ăn quà của tao nha - Dương giả vờ mặt buồn để nói

-Mày nói vậy là sao? Cô ấy đồng ý rồi à! - Kiệt mặt ngệt ra tỏ vẻ không hiểu

-Tao nói thế mà mày không hiểu thì tao đến chịu - Nhìn vẻ mặt của Kiệt mà Dương không thể nào không cười được. Anh bèn phá ra cười to. Kiệt được phen xấu hổ hết cỡ

Về phần Naka thì ngay sau khi về nhà cũng bị Chi tra hỏi

-Cậu đi đâu mà về muộn thế?

Naka đỏ mặt trả lời

-Anh Dương hẹn tớ ra ngoài có việc nên tớ về hơi muộn

Chi nhìn về mặt đứa bạn mình thế kia là biết ngay nó đồng ý anh Dương rồi nên Chi trêu

-Sao tự nhiên mặt cậu đỏ thế kia? Sốt hả? - Chi tỏ vẻ cuống quýt hết cả lên lo lắng

-Tớ không sao đâu! - Naka nói xong rồi chạy lên phòng luôn tránh để bị truy hỏi thêm

Rồi sau bao nhiêu ngày trôi qua thì đôi nào cũng hạnh phúc cả. Kiệt và Chi đều biết rằng Naka đã đồng ý lấy Dương và mấy đứa bạn tại Việt Nam của họ cũng chỉ chờ họ về rồi “tứ hỉ lâm môn”

Ngày trở về Việt Nam, tại sân bay Nội Bài

-Xin chào mọi người! - Kiệt nói to khi nhìn thấy mấy thằng bạn của mình là Phong và Triều

-Đây là sân bay đó. Mày đâu cần phải hét to vậy thằng kia - Phong nói

Trong khi các chàng trai nói chuyện với nhau thì đầu kia các cô gái cũng đang túm tụm lại nói chuyện với nhau

-Xin giới thiệu với hai bạn đây là Naka! - Chi vui vẻ nói với hai người bạn thân của mình

-Chào bạn - Nhi và Ly lần lượt nói

-Chúng ta đều là bạn của nhau cả, cần gì đâu mà ngại thế.

Đang nói chuyện dở thì có tiếng nói chặn giữa hai bên

-Thôi về nhà nào mọi người! Về nhà rồi thích nói gì thì nói - Triều lên tiếng

-Vâng thưa bạn - Tất cả mọi người đồng thanh nói rồi cười với nhau trông rất hạnh phúc

Đã bao nhiêu năm rồi mọi người mới có thể đoàn tụ như thế này. Hơn hết tại thời điểm này, ai cũng đều có đôi có cặp cả. Và mọi người bây giờ ai cũng đang tràn ngập trong hạnh phúc và chuẩn bị đi về nhà mình. Nhưng có một đôi đang suy tính ỉnh một chuyện mà không ai để ý

Người đó nhẹ nhàng để một bức thư vào túi áo người bạn rồi cùng người kia lẳng lặng đi...

Khi vừa lên xe thì Dương lên tiếng

-Chi và Kiệt đâu rồi

Trong lúc này thì Ly đột nhiên cho tay vào túi áo và nhận thấy trong túi áo của mình có một lá thư thì phải và cô dỡ ra xem

-Mọi người ơi, thư của Chi và Kiệt

-Đọc nhanh lên Ly

-Xin gửi lá thư này đến những người bạn và ba mẹ của chúng tôi. Chắc hẳn là Ly đang đọc bức thư này. Xin các bạn đừng buồn khi chúng tôi đi nha. Các bạn cứ làm đám cưới và hạnh phúc nhé. Chúng tớ chưa muốn đám cưới ngay và đang muốn du lịch một chút. Có thể khi về mọi người có thể được ăn kẹo cũng nên. Xin các bạn của tôi gửi lời đến ba mẹ chúng tôi rằng chúng tôi đi du lịch nha. Xin chúc mọi người hạnh phúc và mong sao khi chúng tớ về thì có cháu bé

Đọc xong bức thư mà ai cũng cười ngượng. Nhưng trong những nụ cười đó cũng có một nỗi buồn khi đám cưới mà không Kiệt và Chi. Nhưng mọi người đều biết rằng dù có đi hay ở lại thì ai ai trong số mọi người ở đây cũng sẽ đều đang hạnh phúc và trong tương lai cũng sẽ hạnh phúc. Và chuyện tình của mỗi người đều được mọi người trong gia đình cũng như bạn bè đều ghi nhớ và có thể trong tương lai xa hơn sẽ còn nhiều thứ xảy ra nữa.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vu-ca-cuoc-tinh-yeu-phan-ii>